

# NORSKE ARKITEKTKONKURRANSER

Utgitt av Norske arkitekters landsforbund på oppdrag av The Whale AS

NR.  
**520**  
2019



Motto: «838838 - Taket»  
Dorte Mandrup AS, København m.fl.

Begrenset arkitektkonkurranse

## «THE WHALE, ANDENES»



Norske arkitekters  
landsforbund

## KORT OM KONKURRANSE- OPPGAVEN

Andenes er et av de beste steder i verden for å se og oppleve hval. Etter mer enn 30 år med hvalsafari, ønsker man nå å etablere et landbasert opplevelseshogskule- og kunnskapssenter, med målsetting om å bli en attraksjon i verdensmålestokk.

Senteret skal plasseres ved sjøkanten på en tomt tett ved landemerket Andenes fyr, med en spektakulær panoramautsikt ut mot Nordishavet.

Bygningen har et programmert areal på ca 4500 m2 og et byggebudsjett på ca. 200 mill. kroner, og ambisjonene er at den både skal utgjøre en attraksjon i seg selv, være et miljømessig forbilde og legge til rette for fremragende utstillinger.

Oppdragsgiver for konkurransen er selskapet The Whale AS. Selskapet ble stiftet i 2014 for å føre prosjektet The Whale fra ide til realisering. Selskapet eies av Adolfsen Group, A. H. Holding, Eidissen Consult, Andøy kommune, Andøy Reiseliv, Hvalsafari AS og Sea Safari.

### RANGERING

#### KONKURRANSENS VINNER

Motto: «838838 - Taket»  
Dorte Mandrup, København  
Marianne Levinsen Landscape APS  
JAC Studios  
Nils Øien  
Anders Kold  
Thornton Tomasetti  
AT plan & arkitektur

#### 2. PREMIE

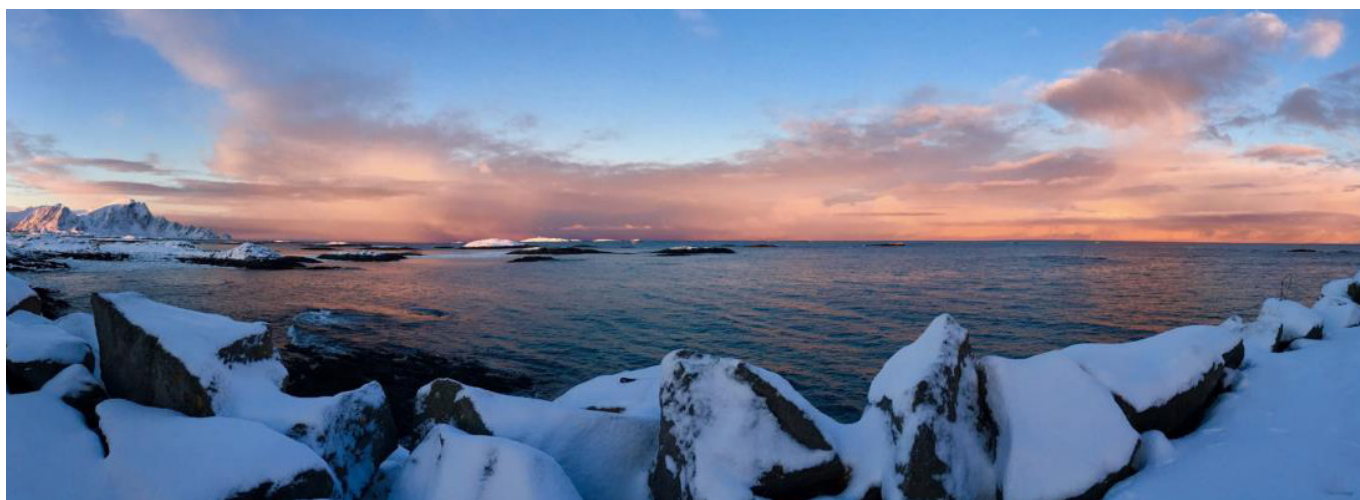
Motto «691914 - Sirkelen»  
(Av forfatteren kalt "Djupe")  
Snøhetta, Oslo  
Casson Mann  
MOE AS  
Bollinger + Grohmann Ingenieure

#### ØVRIGE UTKAST:

Motto: «371901 - Hvalen»  
Reiulf Ramstad, Oslo  
Lala Tøyen  
Vill Energi

Motto: «442342 - Bølgene»  
Bjarke Ingels Group, København  
Element Arkitekter AS, Oslo  
SALT Lofoten AS, Lofoten  
Hillson Moran

Øvrige utkast er ikke rangert



Utsikt fra tomten. Foto: H. Strager



## JURY

## JURY

De innleverte utkastene er bedømt av en jury med følgende sammensetning:

**Børre Berglund**

Juryens leder, daglig leder i The Whale AS

**Rune Rydingen**

Nestformann i styret for The Whale AS

**Camilla Ilmoni**

Manager Marketing & Sales for The Whale AS

**Jon Ivar Busklein**

Medlem av styregruppen for The Whale AS

**Lisbeth Seppola**

Medlem av styret for The Whale AS

**Hanne Strager**

Manager Experience & Exhibition for The Whale AS

**Jan Støring**

sivilarkitekt MNAL, Oppnevnt av Norske arkitekters landsforbund

**Einar Jarmund**

sivilarkitekt MNAL, Oppnevnt av Norske arkitekters landsforbund

**Per Rygh**

Sivilarkitekt MNAL, juryens sekretær.

GJENNOMFØRING AV  
KONKURRANSEN

Konkurransen er gjennomført som en begrenset konkurranse i privat regi, i henhold til de vanlige prinsipper for norske/nordiske arkitektkonkurranser. Dette innebærer både anonymiserte besvarelser, god fagkompetanse i juryen og honorar til deltakerne. Konkurransen er gjennomført med bistand fra Norske Arkitekters Landsforbund, som blant annet har ivarettatt funksjonene som konkurransefunksjonær og jurysekretær.

Prekvalifisering for deltakelse i konkurransen ble foretatt gjennom utlysning på Doffin 3.mai 2019 og gjennom arkitektforbundets nettsider. Den videre tidsplan har vært slik:

- Frist for søknader om prekvalifikasjon: 03.06.2019
- Oppstartmøte i Andenes: 24.06.2019
- Innleveringsfrist i arkitektkonkurransen: 01.10.2019
- Juryerings- og rapportperiode: 08.10 - 16.10.2019
- Offentliggjøring av konkurransens resultat: 01.11.2019

Deltakere i konkurransen:

Blant hele 37 søkere om deltakelse, fordelt på 8 land, ble følgende deltakerteam valgt ut:

- Snøhetta, Oslo m/ Casson Mann, MOE AS og Bollinger + Grohmann Ingenieure
- Reiulf Ramstad, Oslo m/ Lala Tøyen og Vill Energi
- Dorte Mandrup, København m/ Marianne Levinsen Landscape, JAC Studios, Nils Øien, Anders Kold, Thornton Tomasetti og AT plan & arkitektur
- Bjarke Ingels Group, København m/ Element Arkitekter AS, Oslo, SALT Lofoten AS, Lofoten og Hillson Moran

Hver av deltakerteamene ble tildelt et honorar på kr. 250.000. Ved fristens utløp var det innlevert følgende 4 utkast til NALS konkurransefunksjonær:

- Utkast 1: 371901 «Hvalen»
- Utkast 2: 838838 «Taket»
- Utkast 3: 691914 «Sirkelen» (Av forfatteren kalt «Djupet»)
- Utkast 4: 442342 «Bølgene»

Betegnelse i anførselstegn er valgt og benyttet av juryen i sitt arbeide, for å forenkle den interne kommunikasjon og for å lette lesingen av rapporten.

Alle utkastene er bekreftet innlevert digitalt via NALS Konkurransgjennomføringsverktøy innen fastsatt frist. De ble også kontrollert i forhold til anonymitet og om dokumentasjonens omfang var i henhold til det som programmet krevde. Alle oppfylte dette, og ble følgelig tatt opp til bedømmelse av juryen.

Utgitt av Norske arkitekters landsforbund  
på oppdrag av The Whale AS



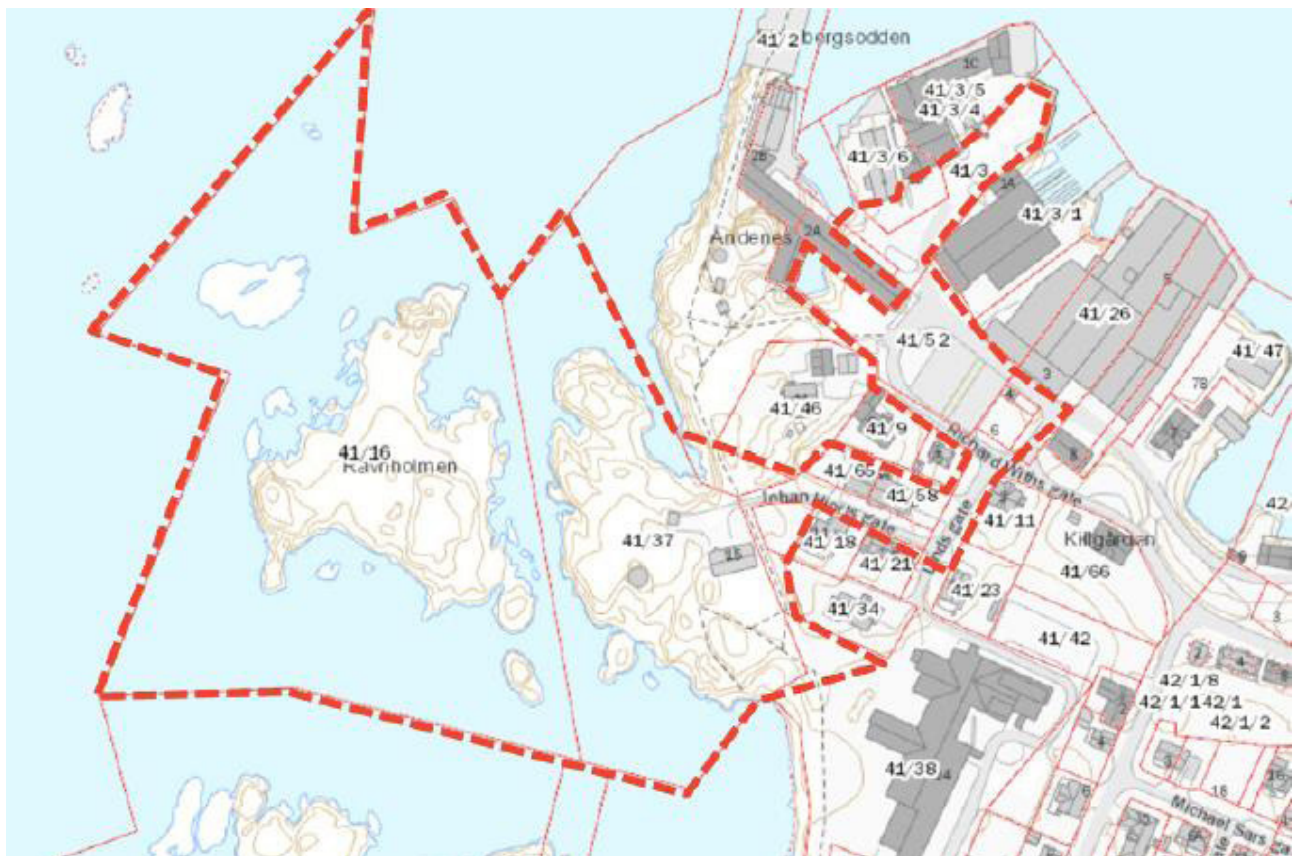
Norske arkitekters  
landsforbund

# EVALUERINGSKRITERIER

Evalueringskriteriene i konkurransen er formulert slik i det engelskspråklige konkurranseprogrammet:

- The building's value as an attraction in its' own right
- Functionality of the building and suitability of the building as an exhibition and visitor space
- The connection and relationship to surrounding landscape
- Sustainability
- That the proposal seems realistic within the budget

Juryen har gjennomført en helhetlig vurdering, uten å rangere kriteriene opp mot hverandre, i tråd med hva programmet forutsetter.



konkurranseområdet er områdene merket med nummer 41/16 and 41/37. Il: Asplan Viak



# JURYENS GENERELLE VURDERING AV KONKURRANSEN

Juryen er meget tilfreds med kvaliteten av det innleverte materiale. Utkastene er til dels svært ulike, både hva gjelder formmessig hovedgrep, plassering på tomta, materialbruk/konstruksjon og tilrettelegging for utstilling og publikum. Dette har gitt en bred belysning av oppgavens løsningsmuligheter og et verdifullt grunnlag for juryens drøftelser.

Utkastene er også gjennomgående godt dokumentert, ikke minst gjennom et stort antall digitale illustrasjoner, både av eksteriør og interiør. Også beskrivelser og ulike diagrammer viser en innlevelse i oppgaven, som tillegg til det obligatoriske tegningsmaterialet viser at deltakerne har nedlagt et omfattende arbeid i utarbeidelsen av sine forslag.

## BYGNINGEN SOM ATTRAKSJON

Konkurranseprogrammet etterspør et bygg av fremragende kvalitet, som gjennom sin arkitektoniske utforming og særpreg vil utgjøre en attraksjon i seg selv. Samtidig har man sett for seg en bygning som respekterer de stedegne omgivelser, og har en viss nennsomhet i forhold til den nærmeste bebyggelse. Spesielt pekes det på at bygningen ikke må ta opp konkurransen med fyrtårnets markante vertikalitet, og at man derfor anbefaler at det ikke bør ha en høyde over terreng som overstiger omlag 8 meter, dog uten å sette dette som noe absolutt krav.

Deltakerne har tolket ønsket om en bygningsmessig attraksjon på svært ulike måter. Dette varierer fra bygningen som en ikonografisk figur (en hval på land), via et lavt, sirkulært bygg, et terrengintegrert og lavmælt bygg, til en spektakulær teltformet konstruksjon som illuderer et opprørt hav. Juryen har forståelse for at deltakerne kan ha hatt problemer med å omsette programmets attraksjonskriterium til konkret form, idet ønsket om et bygg som vekker oppmerksomhet skal balanseres opp i mot ønsket om en nennsomhet som ikke i for stor grad overskygger tomtas egne kvaliteter.

En bygnings berømmelse og suksess som attraksjon er i dagens digitale verden, i stor grad avhengig av hvorledes dens eksteriør presenteres visuelt i ulike medier. Juryen har i noe grad vurdert den såkalte «Instagram-effekten», og ser at «Bølgene» nok har det største potensialet i så

måte. «Hvalen» vil antakelig oppnå noe av det samme gjennom sin assosierende dyreform, mens «Taket», til tross for sin beskjedne nennsomhet, vil kunne vekke oppmerksomhet grunnet den særegne, poetiske terrengintegrering. «Sirkelen» vil derimot score lavt på dette område, grunnet sin nøytrale og lite originale sirkelform.

Juryen har valgt å ikke tillegge disse ytre effekter alt for stor betydning. Eksempelvis vil en bygning som «Hvalen» nok vekke oppmerksomhet ved et første blikk eller besøk, mens den over tid lett vil fremstå som banal, uinteressant og utdatert. Juryen har heller lett etter bygninger som fremhever seg med sitt særpreg og kvalitet, uten å være støyende eller spektakulære, men respekterer det nærmest unike stedet nettopp her på Andenes.

## UTSTILLINGEN

Konkurranseprogrammet inneholder få spesifikke krav til hvorledes utstillingene skal utformes og tilrettelegges, utover å angi et antall utstillingsrom med veiledende arealer. Deltakerne har derfor hatt betydelig frihet i sin utforming av publikums- og utstillingsarealer. Det er imidlertid vist en rekke inspirerende illustrasjoner og beskrivelser av hvorledes man kan tenke seg utstillingen iscenesatt, der både fysiske objekter og avanserte audiovisuelle teknikker spiller sammen.

Programmet legger opp til at utstillingsarealene bør bestå av en kombinasjon av større og mindre rom, tilpasset det materiale som skal vises frem, som varierer fra store hvalskeletter til de helt små objekter. Ønsket om å bruke avanserte audiovisuelle teknikker, gjerne som store digitale installasjoner som integrerer visuelle og akustiske elementer, blant annet for å illudere hvalens bevegelser og lyder, vil også kreve at ulike deler av utstillingen får klart avskjermede, gjerne lydisolerte rom eller soner. Utkastene har i varierende grad ivaretatt dette.

Eksempelvis er “Bølgene”s utstillingsareal utformet som et stort åpent rom, der temporære eller permanente skillevegger foreslås etablert ved å spenne duker/gardiner mellom de bærende stålsøylene. Juryen har liten tro på et slikt prinsipp. Derimot fremstår “Taket”s løsninger i form av en bølgende, romformende vegg som en utmerket løsning.

To av utkastene inneholder et vertikalt rom, senket ned i berggrunnen eller sjøen. Juryen ser at dette kan gjøres til en fascinerende opplevelse som del av vandringen gjennom utstillingen. Men samtidig er slike rom både kostbare og plasskrevende å etablere, og vil kunne bli en “flaskehals” i publikums forflytning. Juryen tror derfor at ressurser med fordel heller kan brukes til å skape tilsvarende opplevelser innenfor lukkede rom på samme gulvnivå som utstillingen forøvrig.

#### TERRENG OG OMGIVELSER

Også forholdet til terrenget på tomten og det omliggende landskap har deltakerne løst på høyst ulik måte. “Bølgene” viser et fascinerende grep der grunnfjellet blir liggende uberørt som husets gulv. Prosjektet har imidlertid et svært stort “fottavtrykk” og en uheldig plassering, ved at det legger seg med det sørlige hjørnet over sundet og ned på Ravnholmen. “Taket” forholder seg også til terrenget på en meget spesiell måte, ved å integrere bygg og landskap på en nærmest sømløs måte, der man kan benytte takets overflate som et fritt tilgjengelig gangareal og utsiktspunkt.

De to andre utkastene viser en helt annen tilnærming. “Sirkelen” legger seg midt på tomten og fremstår som ganske introvert og er “seg selv nok”, uten å forholde seg til terrenget i særlig grad. Det baserer seg også på en betydelig utsprenging av fjellet, for å kunne oppnå den lave bygningshøyden som forfatteren ser som viktig. “Hvalen” på sin side synes å mangle et bevisst forhold til terrenget i det hele tatt, idet det fremstår som et ganske avvisende objekt som ligger oppå fjellterrenget og utover sjøen, uten å etablere noe samspill mellom inne og ute.

De fire utkastene viser bygninger som forholder seg til de nære omgivelser på høyst ulik vis. “Bølgene” har en ganske “agressiv”, urolig form (hvilket er tilsiktet) som dominerer situasjonen og utfordrer fyrets vertikalitet, til tross for at bygningens høyde er langt lavere. Både “Sirkelen” og ikke minst “Taket” er lave bygg som søker å underordne seg landskapet, mens “Hvalen” har en form og en største høyde som virker unødig dominerende.

Konkurransesprogrammet utfordrer deltakerne til å vise hvorledes Ravnholmen kan inkluderes i anlegget og berike publikums opplevelse av stedet, samtidig som lokalbefolkningen og de “ikke-betalende” besøkende skal ha en uhindret tilgang til holmen. Byggets plassering på tomten er viktig for å kunne ivareta denne tilgangen, gjennom opparbeidelse av naturlige ganglinjer fra landsiden, spesielt via spaserveien på det gamle jernbanesporet, både fra nord og sør. “Sirkelen” og “Hvalen” ivaretar dette på en utmerket måte. “Taket” vil, grunnet sitt store fotavtrykk, forårsake at adkomststien blir presset noe sydover, med et lengre og mer ulendt forløp.

Dette kan imidlertid kompenseres dersom takflaten får en utforming og stigningsforhold som inviterer til å benytte denne som adkomstvei til holmen. “Bølgene” derimot, synes nærmest å ha neglisjert kravet om en naturlig forbindelse ut til holmen. Ved å plassere bygget slik at dets ene hjørne ligger ute på holmen, tvinges publikum til enten å måtte ankomme holmen via byggets indre, eller å måtte bevege seg på betongflaten som ligger som en smal bryggekant langs byggets glassfasader. En slik løsning er lite heldig.

Når det gjelder utnyttelse av holmen forekommer en rekke ulike ideer, som alle i hovedsak er basert på en buktende sti i landskapet, som kobler sammen aktivitetspunkter og utsiktssteder av ulik karakter. Noen går ganske langt i tilrettelegging for publikum, andre viser en større nennsomhet i forhold til de naturgitte forhold. Som hovedgrep er det her vanskelig å skille kvaliteten i de ulike løsninger fra hverandre, men en kombinasjon av de mange ideene vil kunne være verdifullt å ha med videre i



prosjektutviklingen. Forfatterne av “Sirkelen” skriver i sin beskrivelse at de stiller spørsmål ved om man i det hele tatt bør etablere en adkomst til Ravnholmen, for å sikre holmens vegetasjon og fugleliv. Juryen mener at også dette synspunktet bør studeres nærmere.

#### BÆREKRAFT

Kravet om et bærekraftig prosjekt er søkt oppfylt på ulik vis. Det er først og fremst redegjort for dette gjennom tekstlig beskrivelse og diagrammer. Juryen har ikke gått inn på noen tallmessige beregninger eller nærmere vurderinger av de detaljløsninger som er valgt, men ser det slik at alle utkastene har potensiale til å kunne oppfylle de krav og ønsker som oppdragsgiver har. Kravene er imidlertid søkt oppfylt på helt ulikt vis. Noen har satset på til dels avanserte teknologiske løsninger mens bygningskroppen i seg selv er ganske energikrevende, mens andre har satset på en kompakt, energieffektiv bygningsform som ikke krever et stort omfang av slike installasjoner. Juryen har hatt mest sympati for sistnevnte angrepsvinkel.

Juryen har vurdert bærekraftighet i en bred forstand. Det handler ikke bare om energibruk til bygningens drift, men også om en bærekraftig materialbruk og vedlikeholds-kostnader i et livsløpsperspektiv. Også her er prosjektene ganske forskjellige. De bærende konstruksjoner varierer mellom betong, laminert tre, stål og naturstein fra tomtegrunnen. Juryen har ikke vektlagt materialenes “klimaavtrykk” alene, men sett like mye på mengden materiale som er brukt og hvor kompleks eller enkel konstruksjonen er utformet. Bruken av stedegne materialer uten lang “reisevei” er også tatt i betraktning.

Hva gjelder vedlikeholdsbehov, særlig med tanke på stedets utfordrende værforhold, varierer utkastene svært mye. Utkastet “Taket” er vurdert som svært gunstig, grunnet sin enkle form, materialbruk og konstruksjon, mens “Bølgene” representerer det motsatte. Her er bygningens overflate svært stor, særlig den eksponerte og til dels kompliserte takkonstruksjonen, som vil betinge et omhyggelig, intensivt vedlikehold for forhindre lekkasjer og bygningsskader.

#### KOSTNADER

Realistiske byggekostnader vil være en viktig forutsetning for å kunne gjennomføre denne byggeoppgaven. Konkurransesystemet sier at målet er å kunne holde kostnadene innenfor en ramme på ca. 200 mill. kr. Juryen anser at en bygning av denne kategori, med et brutto areal på ca 4000 m<sup>2</sup>, bør kunne reises innenfor en slik ramme, selv om ambisjonene om bygningen som en attraksjon er høye. Dette krever imidlertid en viss nøkternhet, der man velger sitt konsept og sine virkemidler med stor omtanke.

På dette stadiet av en prosjektutvikling er det ikke mulig å beregne byggekostnader med særlig presisjon. Juryen har derfor funnet det riktig å legge til grunn en vurdering av utkastenes relative, sannsynlige kostnadsnivå, sett opp imot hverandre. I denne vurderingen har bygningenes arealstørrelse og volum blitt tillagt stor betydning, men også byggbarhet og materialbruk. Også her er variasjonen stor. Det mest arealeffektive bygget er på 3300 m<sup>2</sup> netto mens det største er på 4100 m<sup>2</sup>, altså en forskjell på mer enn 20%. Alle byggene ligger forøvrig noe over det oppsatte programareal på ca 3100 m<sup>2</sup> netto, men en gunstig brutto/netto-faktor gjør at “Taket” har lavere bruttoareal enn det som er programmet.

En rasjonell konstruksjonsmåte betyr selvsagt også mye for kostnadene. Her skiller utkastet “Bølgene” seg ut i negativ forstand, med valget av en meget komplisert løsning. Rent geometrisk er den spektakulære takformen svært utfordrende, og den foreslåtte konstruksjonsmåte synes ganske eksperimentell i norsk målestokk og vil høyst sannsynlig være høyst problematisk i et så værhardt klima som på Andenes. De 3 andre utkastene forutsetter mer konvensjonelle byggeteknikker og burde ligge tilrette for en rasjonell gjennomføring.

Juryen har vurdert “Sirkelen” og “Taket” som de to mest kostnadseffektive prosjektene. Noen kostnadsberegning er ikke foretatt, men juryen anbefaler at en profesjonell kalkyle av vinnerprosjektet blir gjennomført på et tidlig tidspunkt i det videre arbeid.



## «838838 - TAKET»

1. PREMIE

KONKURRANSENS VINNER

### DORTE MANDRUP A/S

#### Dorte Mandrup A/S, København

Dorte Mandrup, Lars Johan Almgren, Maria Sommer, Logan Hanson, Saeid Kalantari, Adrian Pagmar

#### Marianne Levinsen landskab APS

Marianne Levinsen, Sara Brinkmann Jønler

#### Utstilling: JAC studios

Johan Carlsson

#### Hvalforsker: Nils Øien

Havforskningsinstituttet

#### Museumskonsulent: Anders Kold

Louisiana museum of modern art

#### Ingeniør: Thornton Tomasetti

Steen Elsted Andersen, Lee Earl

#### Lokal arkitektpartner: AT plan & arkitektur

Torstein Piltingsrud

“Taket” er et lavmælt bygg som er nærmest fullstendig integrert i terrenget. Formen er elegant, abstrakt og flertydig; den kan gi assosiasjoner til en hvalrygg som bryter havflaten, en bølge, en bro eller en del av terrenget som er snittet og løftet opp.

Utkastet er det eneste av de fire der arealene ligger kun på én etasje. Dette gir betydelige fordeler, men fører uunngåelig til at fotavtrykket blir stort slik at en betydelig del av tomten beslaglegges. Den glidende overgang mellom terreng og tak gjør likevel at bygningen ikke vil oppleves som spesielt stor.

Takkonstruksjonen er i plasstøpt betong, der tomtens topografi er med på å definere struktur og form, ved at takets spenn tar utgangspunkt i tomtens tre høyeste punkter. Betongflatens bueform gir mulighet for et søylefritt skall, der den innvendige organisering og veggplassering er svært fleksibel. Dersom det skulle vise seg nødvendig eller fornuftig å understøtte skallet, vil det være helt uproblematisk å plassere en søyle eller to der spennet er størst, f.eks. nær inngangssonen.

Takets form og profil og slake overgang fra terrenget, gjør at det vil være velegnet som gangareal og utsiktssted. Takets overflate foreslås dekket med grovt bearbeidet naturstein fra lokale steinbrudd, for ytterligere å forsterke følelsen av at

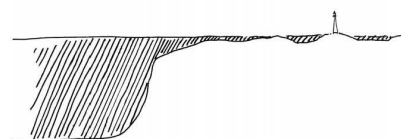




The Whale og fyrtårnet



10 % av hvalen synlig



Bleiksdjupa

taket er en naturlig del av terrenget. Det muliggjør også en interessant tverrforbindelse ut til Ravnholmen, som alternativ til det ellers noe anstrengte stiforløpet som er vist sør for bygget. Juryen ser store kvaliteter i taklandskapet, men vil peke på at sikkerhetsmessige forhold må studeres nærmere, selv om tegningene viser at det er forutsatt et smektert rekkverk i god avstand fra takets kanter.

Bygget har en både effektiv og dynamisk planorganisering. En sammenhengende bølgende vegg, adskiller publikumsarealene fra de øvrige arealer, og danner utstillingsrom som større eller mindre, organisk formede "lommer". Disse er innbyrdes adskilt, men står i åpen forbindelse med det sentrale, store utstillingsrommet.

Mot nord ligger et stort kaféareal, utformet som et terrassert landskap, med nærhet til vannet og flott havutsikt og direkte forbindelse til en serveringsterrasse utenfor. Inngangspartiet er velformet og innbydende, med nærkontakt mellom billettsalg, butikk og kafé, hvilket gir mulighet for rasjonell betjening i lavsesonger.

Bygningens utforming tilrettelegger på utmerket vis for kuratering av mange typer utstillinger, med en god variasjon mellom rom for større eller mindre objekter og for bruk av audiovisuelle virkemidler. Det mykt velvede taket har en overflate i interiøret som gjør det velegnet som en stor, ubrutt projeksjonsflate.

Publikums bevegelse rundt i utstillingen er fri og ubundet; man kan besøke de enkelte rom i den rekkefølge man måtte ønske. I den store hallen er gulvflaten holdt fri for større objekt (disse henger ned fra taket) og gir mulighet for å bruke arealet til ulike typer møter og arrangementet. En del av hallen mot sør er nedsenket mot terrenget utenfor, og tenkes som et samlingspunkt og refleksjonssted foran en storslått utsikt, samtidig som sansene stimuleres av "Hvalens rop".

Juryen ser den bølgende, dynamiske utstillingsveggen som et redskap for utstillingsdesignen. Den er utformet som en dobbeltvegg, slik at ventilasjon, strøm og div. teknikk enkelt kan integreres. Det hvelvede taket gir rom av svært ulik høyde helt i fra 10 meter og ned til der det møter terrenget. Ved takets tre oppleggspunkter er fjellgrunnen trukket inn som del av interiøret/gulvet.





“Taket” er et robust bygg, vel tilpasset et værhardt klima med vind, salt og mye fuktighet. Materialbruken og overflatearealet er gunstig og vil gi fornuftige drifts- og vedlikeholdskostnader. Samtidig vil den aerodynamiske formen forhindre ubehagelig turbulenseffekt og snødriver rundt bygningen.

Utkastet viser at de to gjesteboligene foreslås lagt i et separat hus, rett i nærheten av inngangspartiet, angivelig for å sikre en mer privat atmosfære. Juryens synes at dette i utgangspunktet er en god ide, men The Whale disponerer ikke dette tomtearealet. Å benytte noe av den ledige bygningssmassen på Andenes bør imidlertid vurderes.

Glassveggen er beskrevet som 3-lags energivinduer, der det ytre glasslaget varierer fra svakt buet til flatt. Intensjonen er å skape en stofflighet i fasaden og gi en fornemmelse av å se ut gjennom vann. Juryen ser at dette kan bli effektivt, men også kunne oppleves som noe irriterende i forhold til å kunne nyte en ellers storslått utsikt over havet og fjellene. Denne spesielle oppbyggingen av de store glassflatene anses også som svært kostbart, og en forenkling bør vurderes i en videre prosjektutvikling

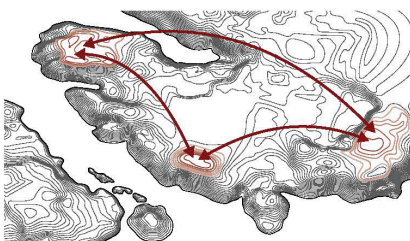
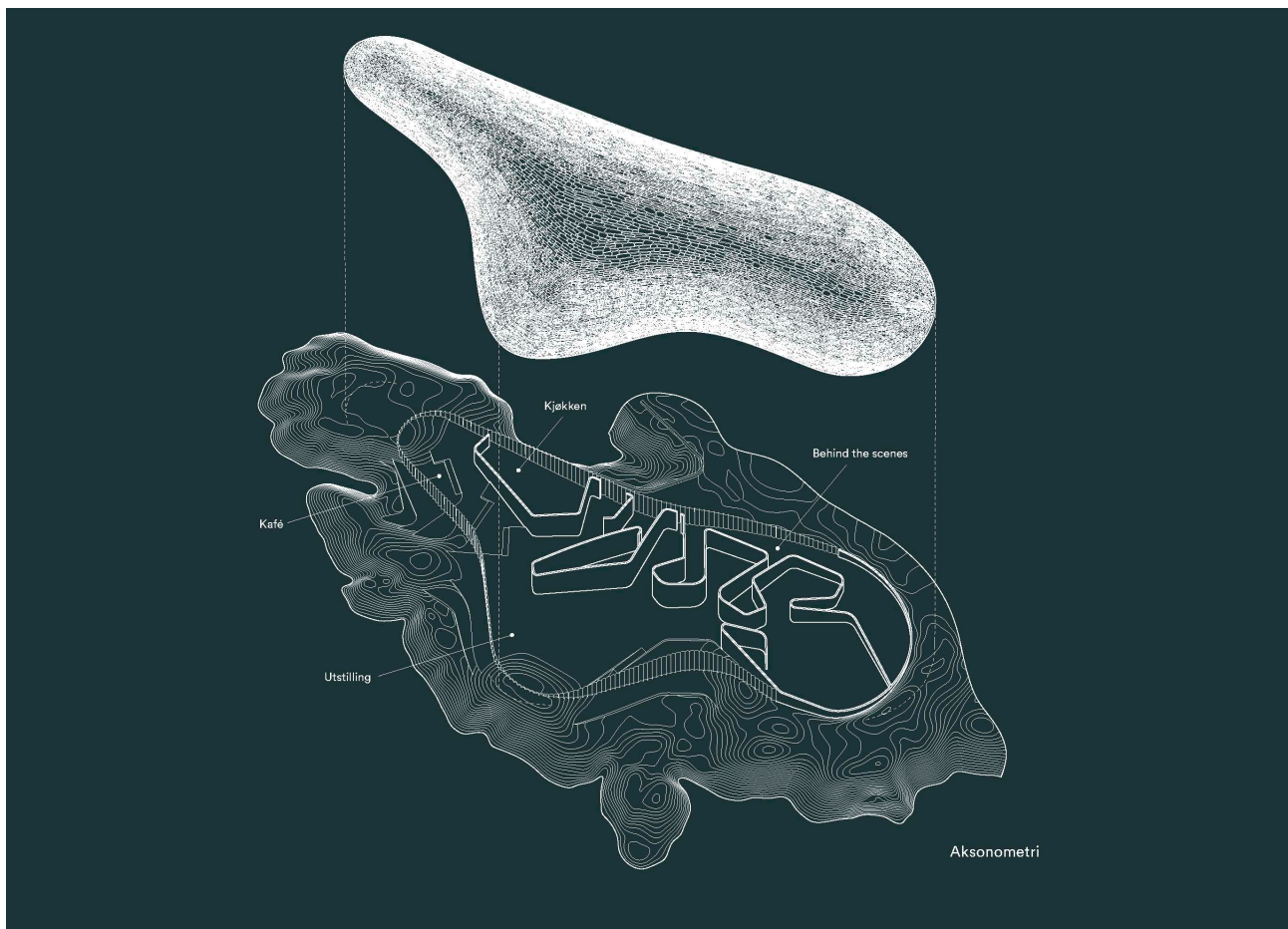
“Taket” har et netto areal på 3367 m<sup>2</sup>, ca. 250 m<sup>2</sup> over programmets areal. Brutto/netto-faktoren er imidlertid så lav som 1,12, hvilket gir en brutto på 3771m<sup>2</sup>. Dette er 272 m<sup>2</sup> under programmet. Forfatteren peker også på en mulig reduksjon av arealet, idet de har valgt å legge inn større

arealer for kafe og tekniske rom enn det programmet angir. Den lave størrelsen, kombinert med en nøkternt høyde, gir bygget et lavt volum. Dette, i kombinasjon med en forholdsvis enkel konstruksjon, gjør at juryen anser at byggekostnadene vil være gunstige. At bygningen ligger på kun 1 plan, er også gunstig, idet man da slipper fordyrende elementer som heiser, trapper og etasjedekker.

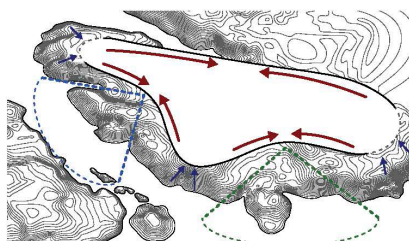
Etter juryens vurdering oppfyller dette utkastet de aller fleste av programmets forutsetninger og kriterier på en utmerket måte. Det er både nennsomt, terrengtilpasset og nøkternt, er vel tilrettelagt for utstillinger samtidig som det innehar den ønskede attraksjonsverdi i seg selv som arkitektur.



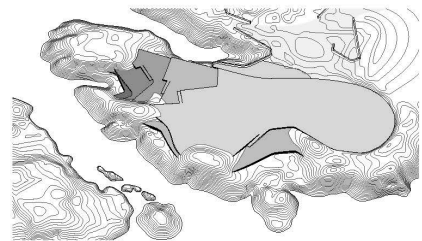




Formen og strukturen på taket defineres av topografien med tomtens tre høyeste punkter som utgangspunkt.



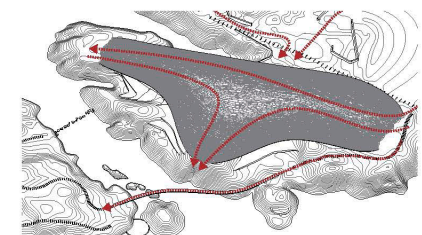
Taketets bukonstruksjon gir mulighet for et søylefritt skall som naturlig åpner seg mot fjell og hav.



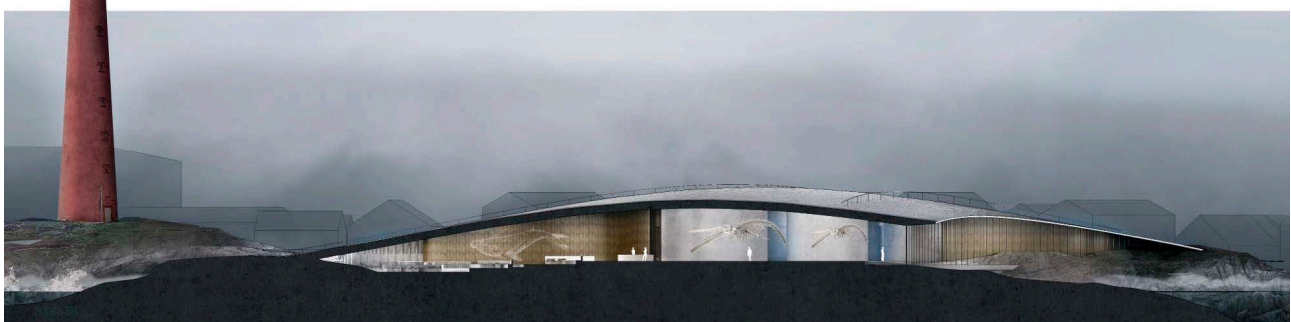
Bygningens gulv underordner seg topografien og danner flater mellom høydekurvene.



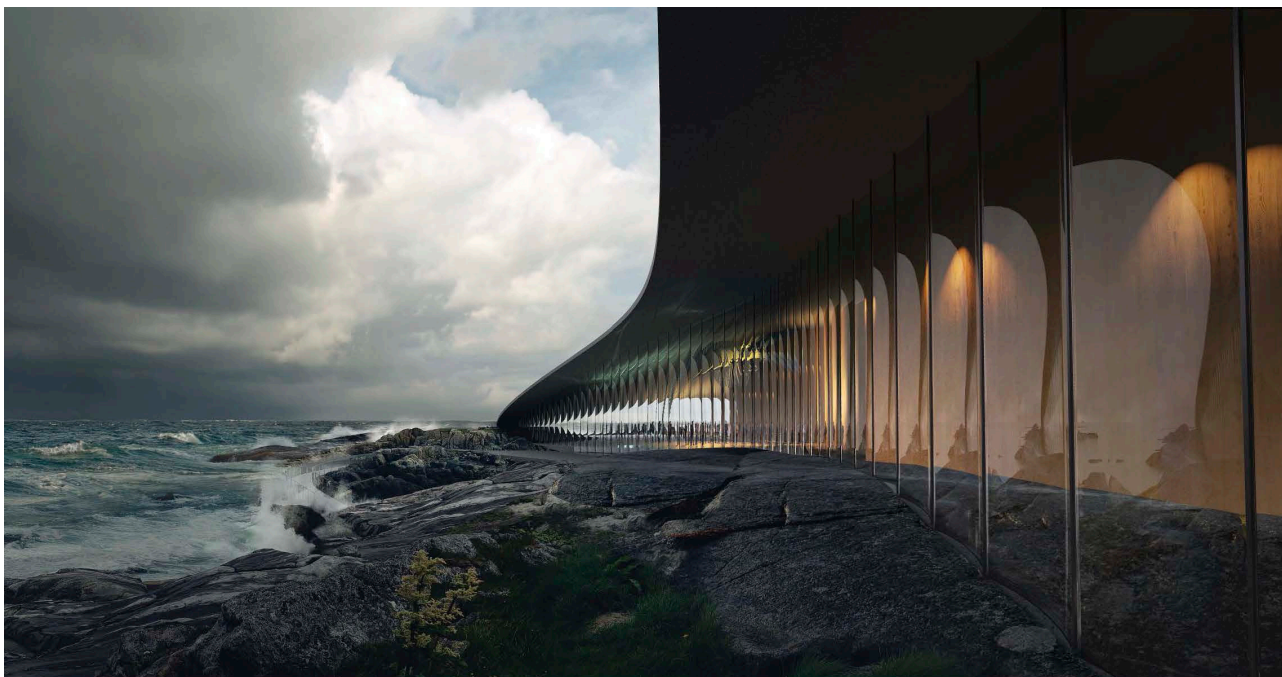
En buet vegg deler huset i to områder, med publikumsinnslag på den ene siden og "bak kulissene" på den andre.



Taket er dekket med sten som skaper naturlig harmoni med det omkringliggende landskapet.















## «691914 - SIRKELEN»

Av forfatteren kalt «Djupet»

2. PREMIE

### SNØHETTA OSLO AS

#### Snøhetta Oslo AS, Oslo

Knut Bjørgum, Rune Veslegaard, Manon Tardieu, Kristian Edwards, Aleksandar Aksentijevic, Marlene Fenger Vedal, Alexandra Danielak, Hans Martin Halleraker, Tommaso Maserati og Stephen Citrone

#### Scenografi/Utstillingskonsept:

**Casson Mann:** Roger Mann, Craig Riley, James Norton, Virna di Schiavi og Kirsty Kelso

#### Ingeniører:

#### Konstruksjon:

**Bollinger+Grohmann:** Mattias Stracke

#### Tekniske fag:

**Moe AS:** Sune Wendelboe, Jens Kastvig, Petter Hesselholt

“Sirkelen” er en lav, sirkulær bygning plassert sentralt på tomten. Selv om bygget har en lavmælt eleganse, fremstår den uten særlig særpreg og stedstilhørighet. Den kunne ha vært plassert hvor som helst og inneholde hva som helst. Selv om den med dyktig bearbeidelse og detaljering kunne bli vakkert, vil den som attraksjon betraktet neppe oppfylle det byggherren ønsker.

Den innvendig planløsning er klar og god. En markant, tykk vegg av grov granittstein fra byggeprosa skjærer gjennom bygget som et organiserende element og deler den sirkulære planen i to adskilte deler, der publikumsfoajeen utgjør omlag  $\frac{1}{3}$  og en stor toetasjes utstillingshall og adm/servicedelen utgjør  $\frac{2}{3}$ .

Et sentralt element i bygget er “Djupet”, et kapselformet, vertikalt rom med stor høyde (hele 18 meter), som publikum ankommer via heis ned til en platform på c. -7,6. og stiger opp til underetasjen igjen via en trapp. “Kapselen” trenger gjennom utstillingsrommet som et rundt volum og den butte toppen viser seg som en sirkulær, nysgjerrighetsskapende forhøyning i foajeens gulv. Dette volumet beskrives som byggets hovedattraksjon og vil etter juryens mening kunne gi en fin opplevelse. Juryen ser imidlertid at dette er et svært kostbar element, og er redd for at rommets begrensede kapasitet og tilkomstmåte, lett vil bli en “flaskehals” for



publikum. Det burde være muligheter for å oppnå noe av de samme opplevelser gjennom avansert 3D-teknologi i rom med en mer rasjonell plassering.

Den stor foajeen utgjør hele publikumsarelaet i inngangsetasjen, mens utstillingsarealene i sin helhet er plassert uten vinduer, nedsprenget i fjellterrenget. Dette kan gi utstillingstekniske fordeler, men publikums totalopplevelse vil bli redusert, selv om man viser en overlyskonstruksjon i den store hallen og antyder et høytsittende vindusfelt i den minste salens sørende.

Publikums vandring gjennom bygget er nøye regissert og det varierte romlige forløpet er beskrevet med stor innlevelse, men juryen betrakter likevel utstillingsorganiseringen som litt for statisk, og forflytningen til dels tungvint. Bygget, med de innadvendte utstillingssalene uten kontakt med omgivelsene utenfor, vil oppleves mer som et konvensjonelt museum enn som et opplevelsessenter.

Den store, åpne foajeen (670 m<sup>2</sup>) er raus og flott, og med fin orientering mot Ravnholmen og storhavet i nordvest. I tillegg til butikk, kafé, utsiktsslounge, lekeareal og areal for møter og arrangementer, finner man her toppen av "kapselrommet". Ideen om å skape nysgjerrighet om hva som finnes nede i dypet under gulvets overflate er god, men ulempen er at forhøyningen beslaglegger et stort areal og binder opp en friere bruk av foajearealet. Foajeen er dessuten tenkt å ligge utenfor betalingssonen, hvilket kan være problematisk i

forhold til senterets publikumsinntekter. For mange vil foajeen alene kunne oppleves så attraktivt at de lar være å betale billett, i alle fall når de besøker stedet etter å ha sett utstillingen en tidligere gang.

Forfatteren selv opplyser at foajeens høyde på 4,5 meter er et avvik fra programmets krav om 7 meter. De mener dette kompenseres ved at den store utstillingshallen har en høyde på hele 8,5 meter og vil gi mer enn tilstrekkelig høyde for store objekter og installasjoner. Juryen aksepterer dette avviket.

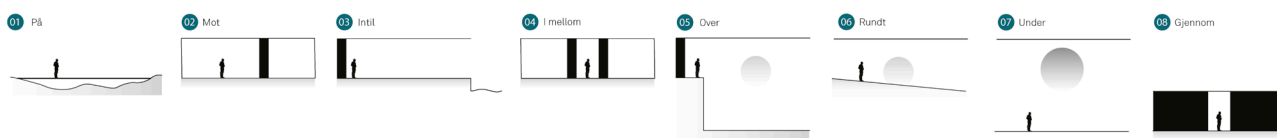
"Sirkelen" har en enkel og grei konstruksjon, bestående av et nett av ståldragere båret av steinsøyler. Dekket over u-etasje er i betong og ytterveggene består av en glassfasade fra terreng til takgesims. En skinnende, grunn vannflate på det horisontale taket speiler himmelen og ser effektivt ut på illustrasjonene, men vil i realiteten bli synlig fra svært få steder. Innvendig er den kraftige granittveggen et sentralt element. Etter juryens mening kunne denne veggen vært gjort langt mer ut av arkitektonisk sett, enn hva utkastets illustrasjoner viser. Kontrasten mellom den rustikke veggen og søylene i samme materiale og de andre, mer forfinede overflater kunne med fordel vært fremhevet mer.

Bygget har potensiale for lavt energiforbruk, ved at sirkelformen gir optimal overflate og at store deler av bygget ligger nedsenket i bakken, hvilket gir redusert oppvarmings- og kjølebehov.





Hovedplan



Administrasjons- og servicearealene ligger på inngangsplanet, og omslutter den stor hallen på tre sider. Dette medfører store internavstander og lange korridorer. Planløsning av foajeen er lite betjeningseffektiv, ved at kafeen ligger plassert i motsatt ende av billett- og butikkfunksjonen.

Bygget ligger tilsynelatende nennsomt i forhold til terreng og vegetasjon. Men i realiteten vil det måtte bearbeides mye, på grunn av at den dype utsprenging av fjellet vil gi en byggegrop av stor utstrekning, langt utenfor bygningens fotavtrykk. Byggets sirkelform og glatte fasade fremstår også noe avvisende i forhold til sine nære omgivelser.

“Sirkelen”s forfatter oppgir konkurransens minste gulvareal på netto 3126 m, kun få m<sup>2</sup> mer enn programarealet. I dette arealet er det imidlertid ikke medtatt 220 m<sup>2</sup> av foajearealet, idet dette ikke inngår i programmet. Bygningens korrekte nettoareal er derfor 3346 m<sup>2</sup>, hvilket likevel er relativt gunstig. Da store deler er nedsenket i terrenget, gir det også en forholdsvis lav fasadeflate. Begge disse elementer, samt

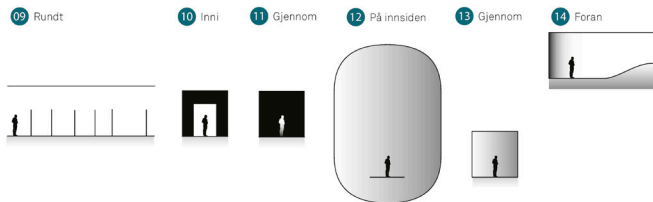
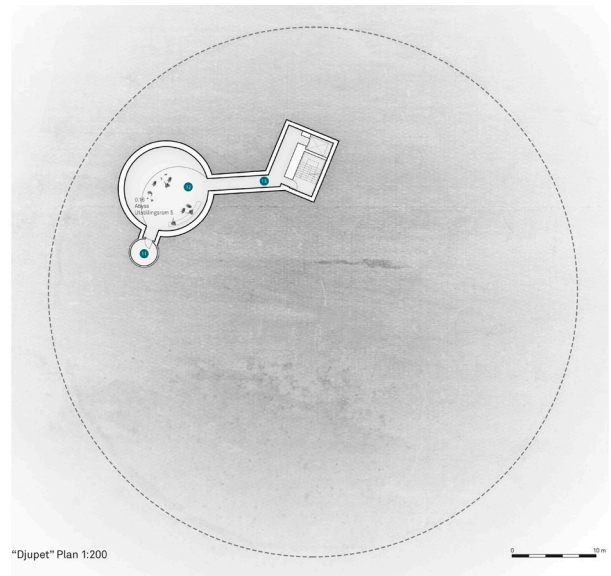
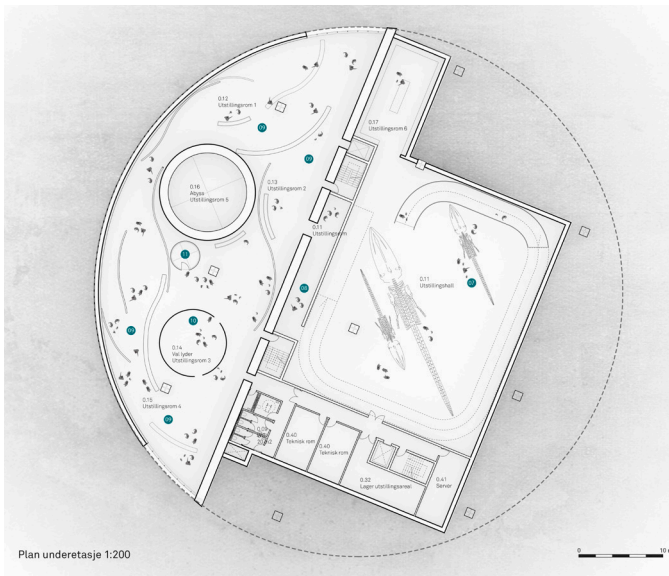
en rasjonell og enkel konstruksjonsmåte, vil gi en gunstig byggekostnad.

Forfatterens beskrivelse viser ambisiøse tanker og ideer om bærekraft, og har visjoner om bygget som et forbildeprosjekt i norsk byggeindustri, ikke minst når det gjelder gjenbruk av materialer.

Juryen ser ikke helt at denne bygningen har fullt så høyt potensiale. Eksempelvis vil bruk av utsprenkt stein i mur og søyler, utgjøre bare en mindre del av totalvolumet i byggegropa.

Juryen vil gi forfatteren honnør for et vel gjennomtenkt bygg, med god planløsning og fornuftig hovedgrep. Det er et veldig “ordentlig” prosjekt som er ført langt forbi idestadiet og fremstår som nesten byggemeldingsklart. Selv om dette er positivt isolert sett, vil det imidlertid kunne svekke byggherrens handlingsrom i forhold til en videre prosjektutvikling.

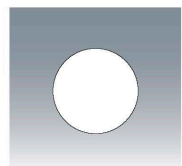




## KARAKTERISTIKK



Lavmølt

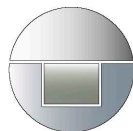
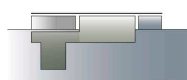


Samlet og omsluttet



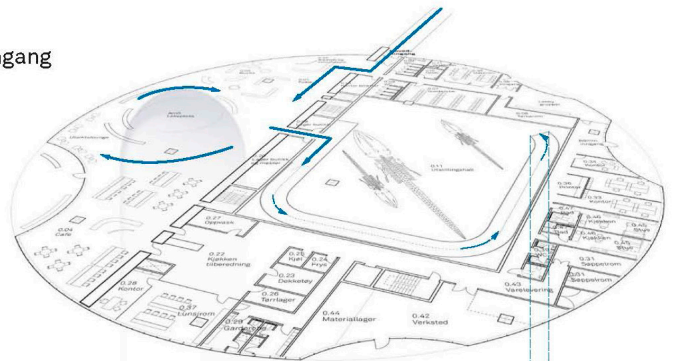
Program i dybden

## PROGRAM

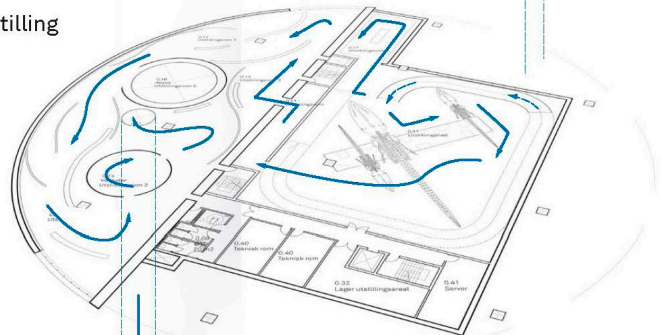


- Foaje - Publikum
- Utstillinger
- Admin/Support

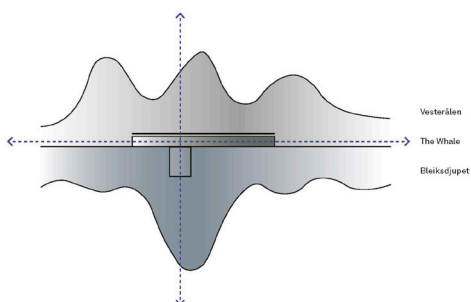
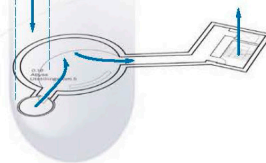
## Inngang

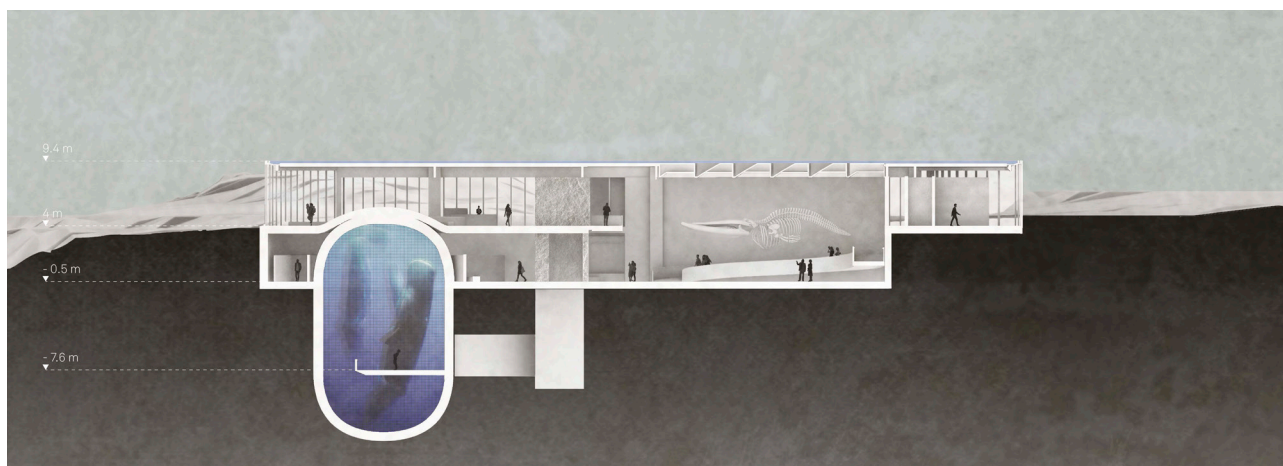
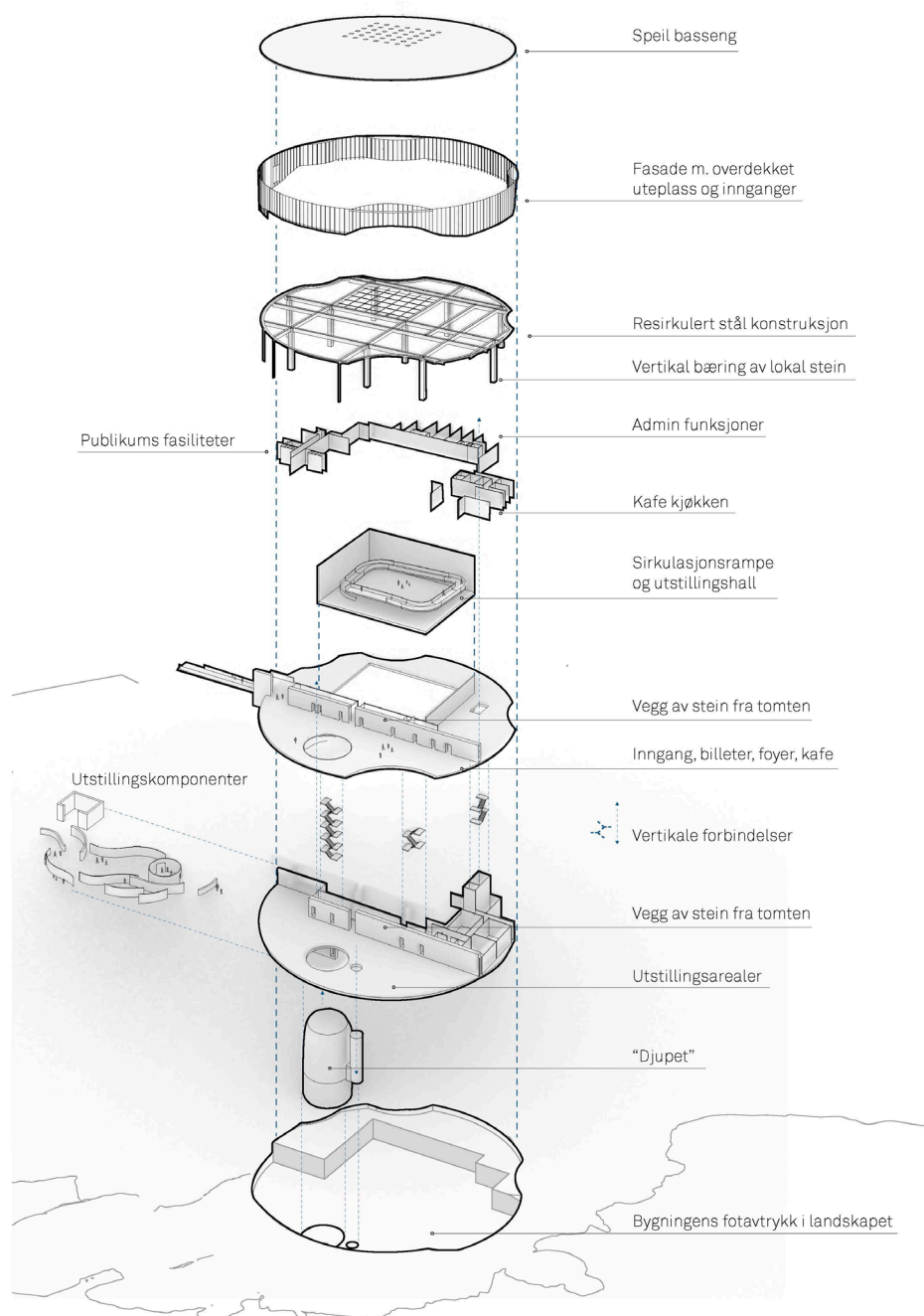


## Utstilling

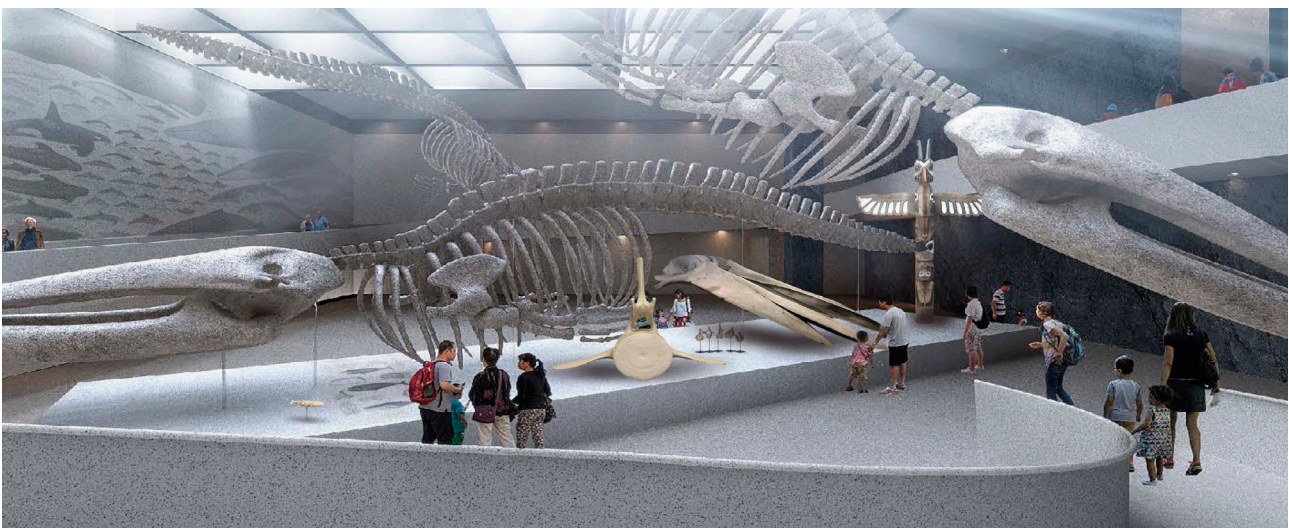


## Abyss













## «371901 - HVALEN»

### REIULF RAMSTAD ARKITEKTER AS

#### **Reiulf Ramstad Arkitekter AS, Oslo**

Reiulf Ramstad Siv. Ark. MNAL  
Christian Skram Fuglset, Siv. Ark. MNAL  
Peter Kornmaaler Hansen, Master Arch  
Sophie Flinder, Master Arch  
Jordi Marset, Master Arch  
Lydia Winninge, B. Arch  
Henrik Skovli, B. Arch  
Kristin S. Ramstad, Daglig Leder

#### **Lala Tøyen**

Iwan Thomson, Master L. Arch  
Stine Bjar, Master Arch  
Olav Kvalnes, Master Arch  
Kari Tønseth, Master L. Arch

#### **Miljø:**

#### **Vill Energi**

Per F Jørgensen

Bygningen har en langstrakt rektangulær form, som strekker seg i tilnærmet nord/syd-retning langs Sløyken. Den nordligste delen er ført ut over vannflaten, understøttet av en søyleskaffformet, sylindrisk underetasje. Den er gitt form som en hval liggende på land, noe tilbaketrukket fra landsiden, adskilt av en liten bukt som bygningens publikumsadkomst krysser over på en bro.

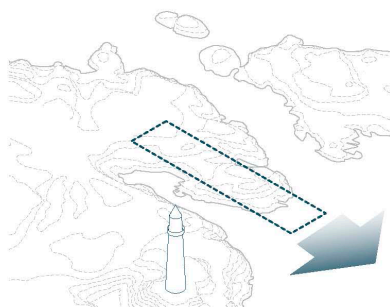
Hvalformen er et ikonisk grep med stort særpreg, og som uten tvil vil vekke bred oppmerksomhet. Juryen er likevel skeptisk til denne formen. Den er overtydelig og tildels banal, og vil etter å ha vekket nyhetens interesse lett fremstå som utdatert.

Bygningen har en varierende høyde. Toppen av hvalhodet er det høyeste punkt på c. 21,5, hele 17,5 meter over terreng, hvilket er langt over den høyde programmet anbefaler (omlag 8 meter). Fra enkelte vinkler vil dette medføre en uønsket "konkurranse" med fyrets vertikalitet og dominans i området, samtidig som det vil stå i veien for deler av sikten fra landsiden utover sjøen og mot Ravnholmen.

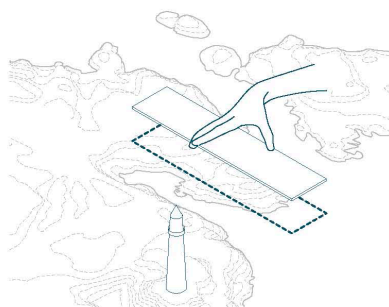
Utstillingsarealene er fordelt over 2 hovedetasjer, samt en messaninetasje i hvalhodet og et undersjøisk plan på c. -2,5. Hovedetasjene er forbundet ved en åpen rettløpstrapp plassert i et dobbelthøyt rom der 2. etasje er trukket tilbake.



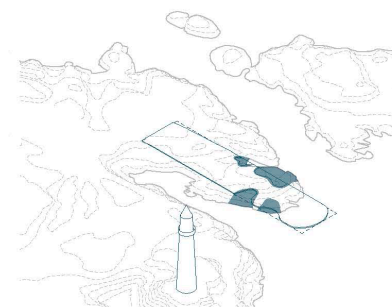


**ORIENTERING**

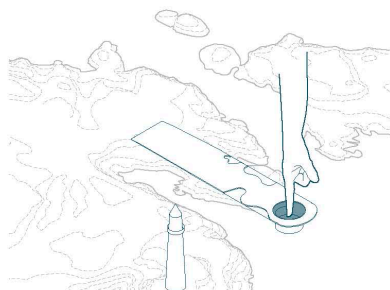
Det nye senteret er plassert med respect til landskaperommet og orienterer seg ut mot storhavet

**LAND OG VANN**

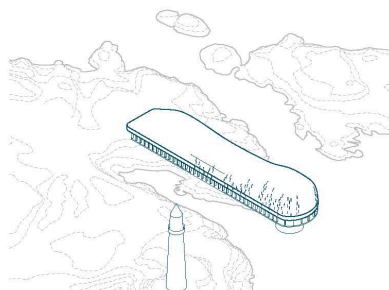
Bygget plasseres i overgangen mellom vann og land

**UTE INNE**

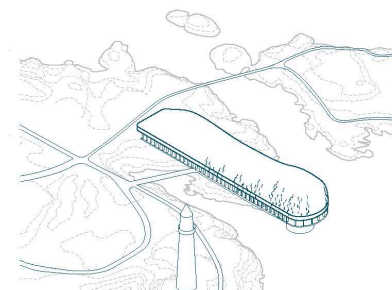
Skille mellom ute og inne viskes ut og landskapet på tomten trekkes inn bygningen

**ATTRAKSJON**

Der prosjektet krager ut over vannet kommer et undersjøisk plan "havets bunn".

**BYGGET - VOLUMET**

Prosjektets arkitektoniske utforming forholder seg ydmykt til fyrets vertikalitet med en organisk og enkel form

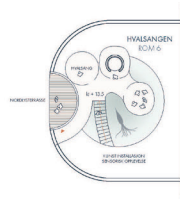
**DET NYE SENTERET THE WHALE**

Utkastet beskriver inngående en Miljøstrategi. Denne er ordrik og dessverre preget av selvfølgheter og omtaler ambisiøse intensjoner og løsninger som ikke er konkret gjenspeilet i tegninger eller diagrammer. Beskrivelsen forøvrig omtaler forholdet til landskapet, behandlingen av terrenget og strategier for utvikling av Andenes langt mer omfattende en beskrivelse av bygget.

“Hvalen” har en samlet gulvflate på 3500 m2 netto. Det er 400 m2 mer enn programmet ber om og det nest største av de fire utkastene. Forfatteren hevder at bygget har svært god byggbarhet, hvilket juryen er skeptisk til. Trappe/heisløsningen gjennom 4 etasjer, de bobleformede utstillingsrommene og den krumme ytterflaten er krevende og kostbart. Samlet sett gjør det at juryen ikke finner dette prosjektet økonomisk gunstig.

Etter juryens mening er dette utkastet konkurransens klart svakeste. Det fremstår som noe umodent og lite gjennomarbeidet. Det synes som at den strenge ytre formen har blitt en tvangstrøye for byggets indre organisering. Det er også flere tilfeller av uoverensstemmelse mellom planer, snitt og fasader. Et eksempel er en nordlysterrasse som vises på messaninplanen, men ikke forekommer i fasaden.

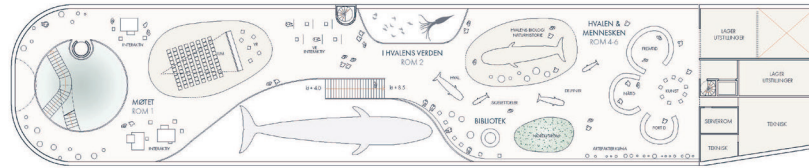




Plan mesanin 1:400

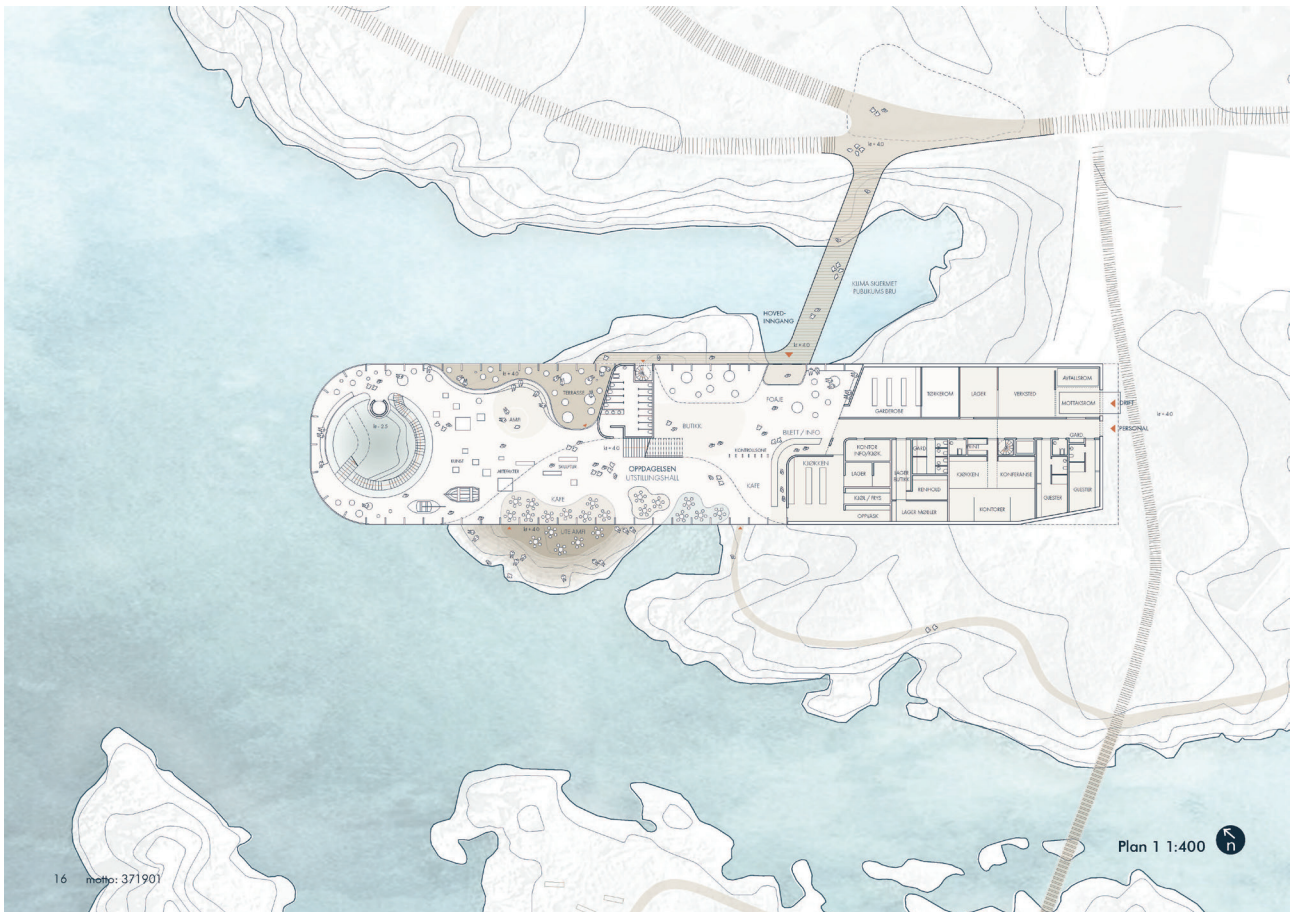
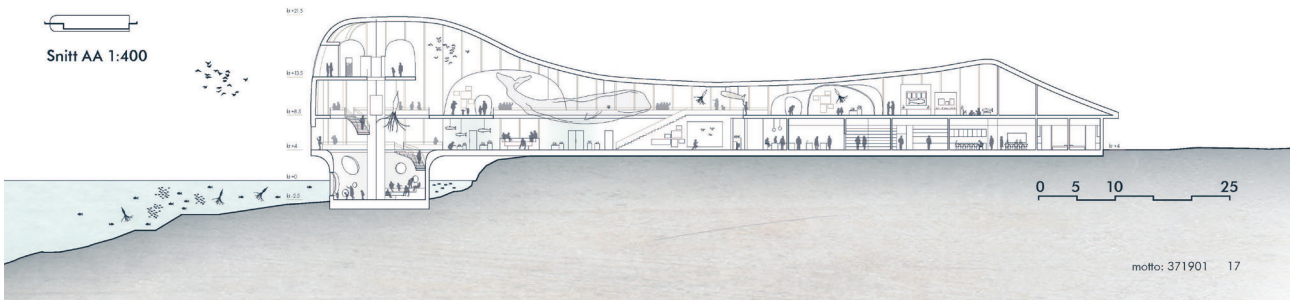


Plan havbunn 1:400

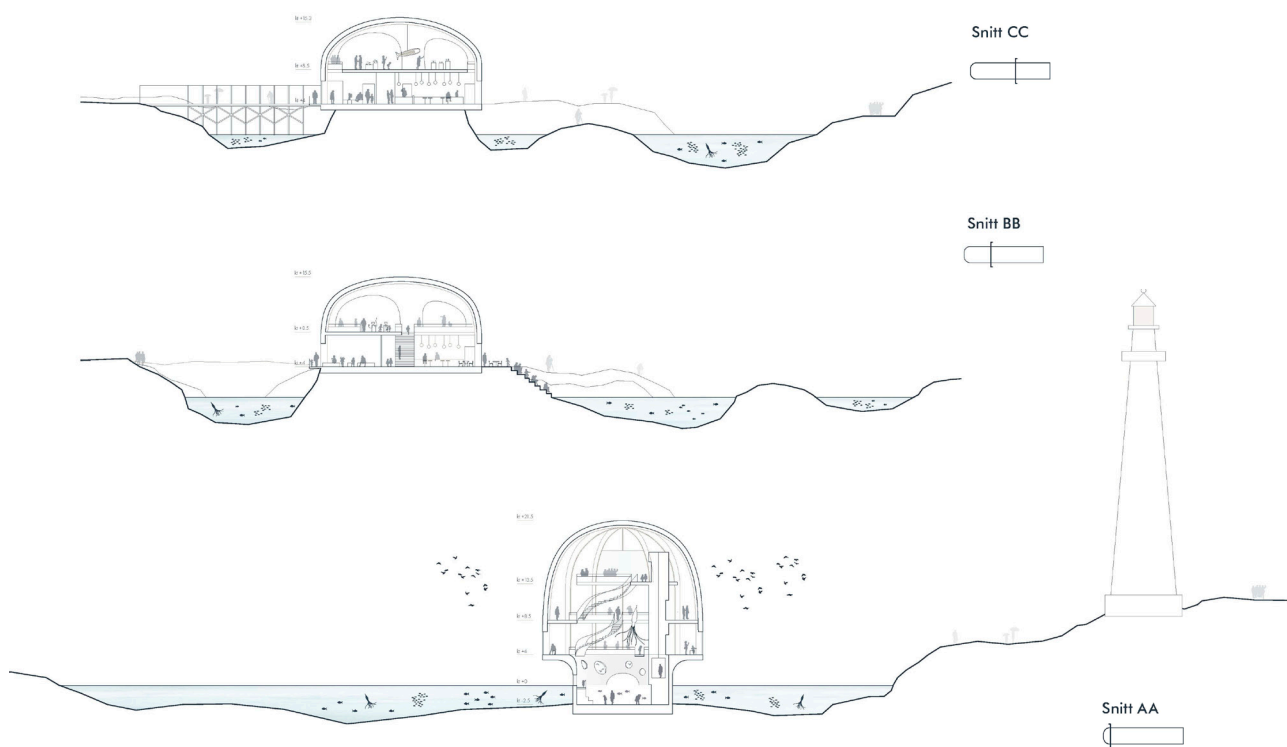


plan 2 1:400

Snitt AA 1:400

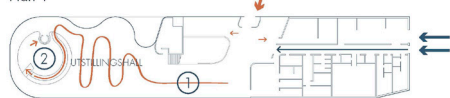




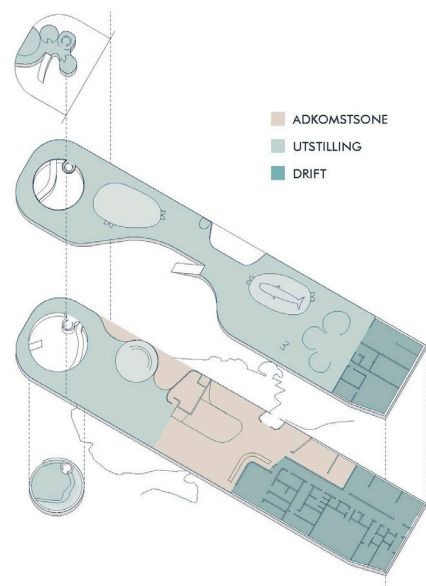
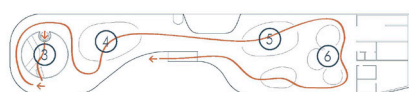


Flowdiagram

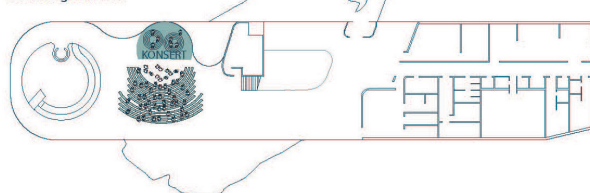
Plan 1



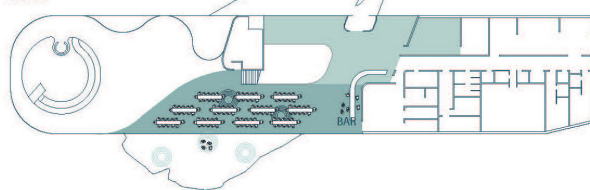
Plan 2



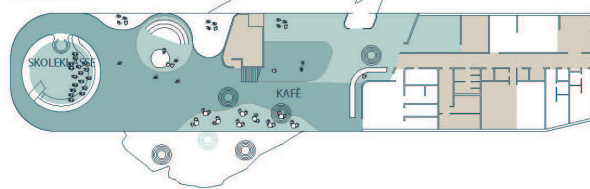
Foredrag/Konsert



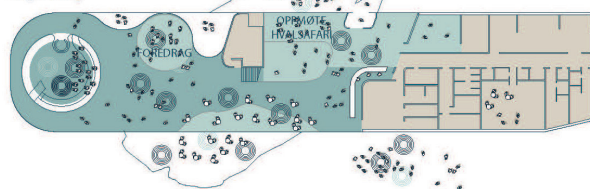
Utleie

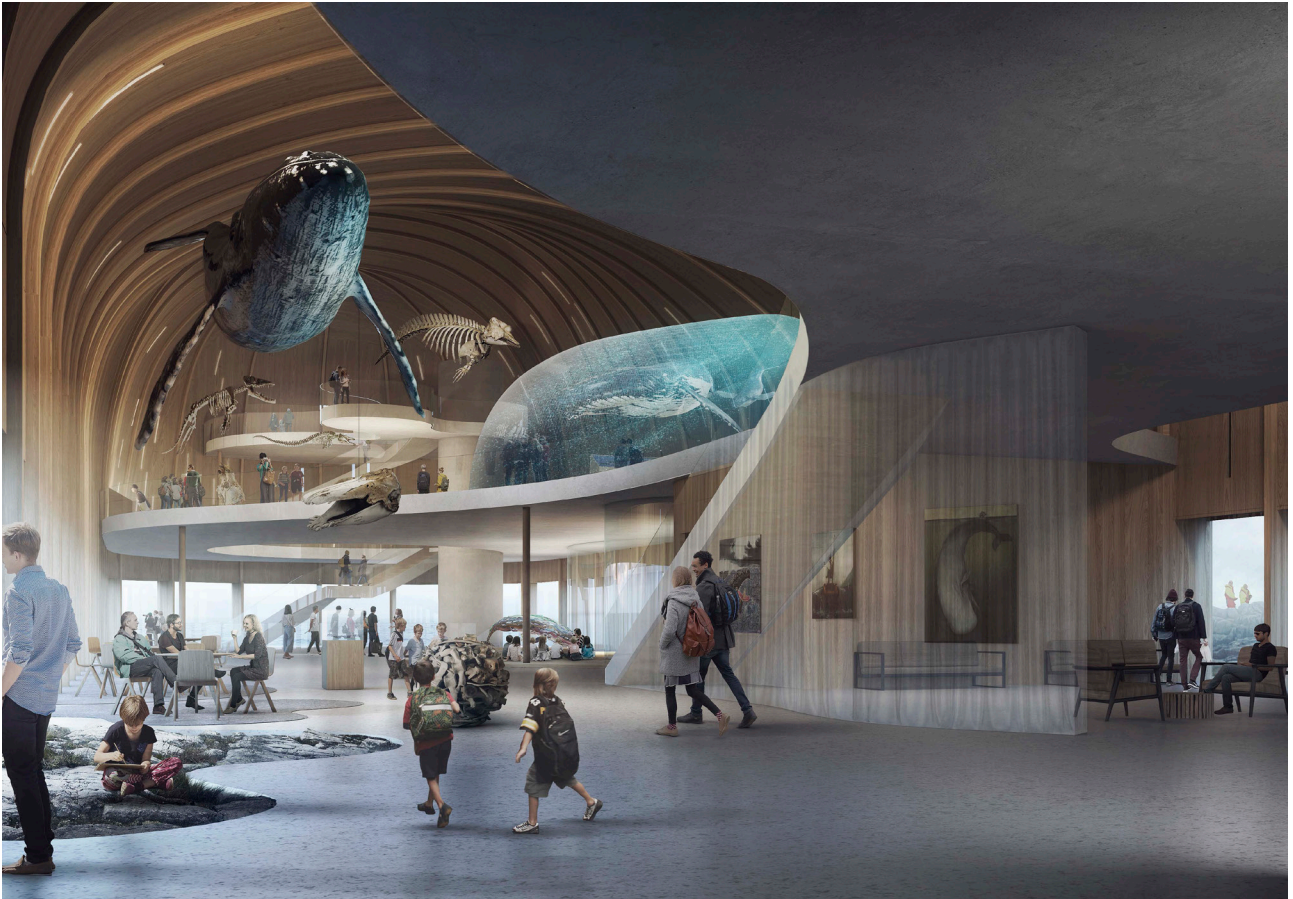


Daglig drift



Høysesong









## «442342 - BØLGENE»

### BJARKE INGELS GROUP (BIG) ARKITEKTER

#### **Bjarke Ingels Group (BIG) arkitekter, København.**

Bjarke Ingels, Jakob Lange, Dimitrie Grigorescu, Eva Seo-Andersen, Victor Moegreen, Julia Tabet, Agnieszka Magdalena Trzcinska, Axelle Bosman, Anusha Karnawat, Ada Gulyamdzhis, Tore Banke, Alexander Jacobson, Agnieszka Wardzinska.  
*Big Landscape:* Ula, Milan Moldenhaver, Yue hu, Carmen Salas Ruiz, Jonathan Udemzue.  
*Big Engineering:* Duncan Horswill, Andy Coward, Jesper Petersen, Peter King

#### **Engineering collaborators:**

Hillson Moran: Matt Kitson

#### **Element Arkitekter AS, Oslo**

Cathrine Vigander, José Hernández, Åsmund Steinsholm, Per-Leif Bersvendsen, Bjartur Lamhauge

#### **SALT Lofoten AS, Lofoten**

Brita Staal, Laura Olsen

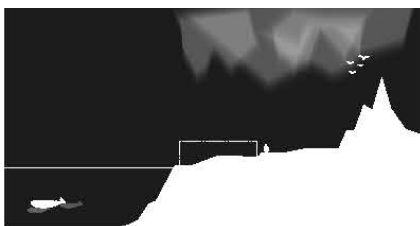
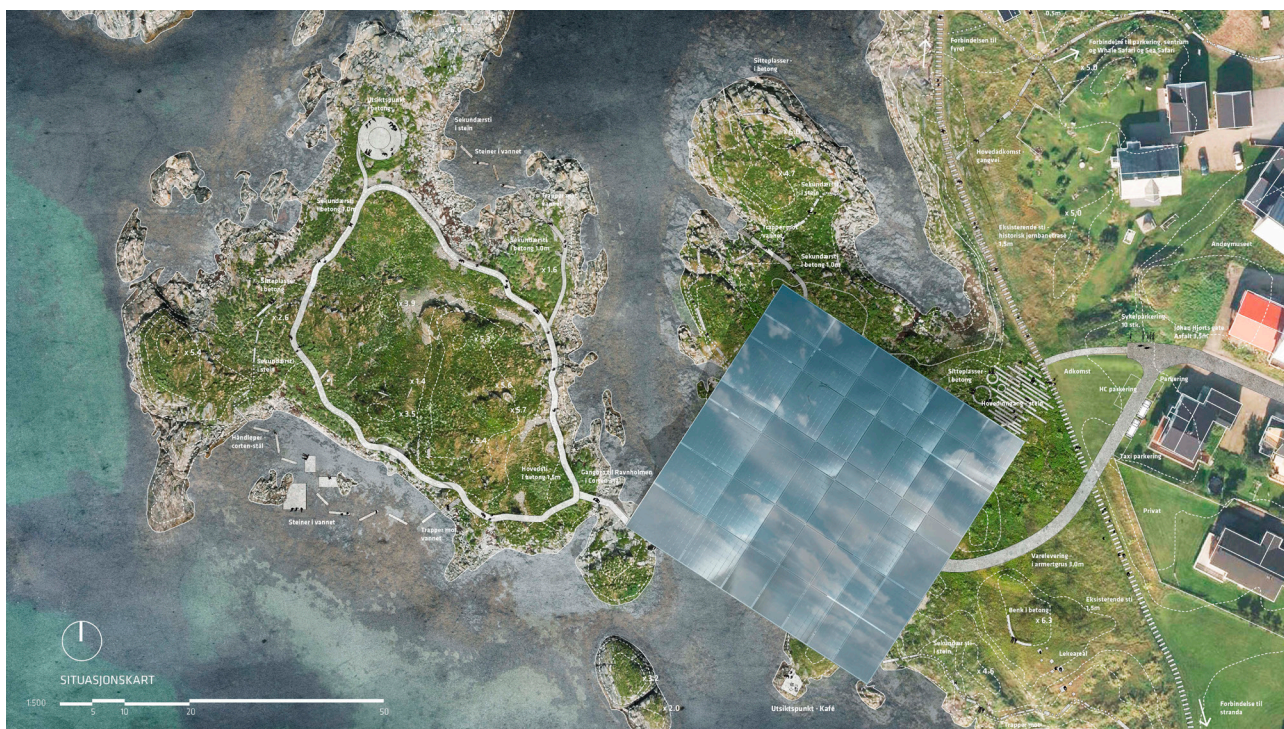
Utkastet "Bølgene" er konkurransens klart mest spektakulære, både hva angår eksteriør og interiør. Det innfrir fullt ut oppdragsgivers ønsker om en bygning som er en attraksjon i seg selv, og vil vekke bred oppmerksomhet ved presentasjon på Instagram.

Prosjektet fremhever seg på to måter: Den effektfulle takflaten, som illuderer bølgene på et stormfullt hav, og grepet med å la det eksisterende fjellterrenget danne bygningens gulv, i et svakt fall ned mot sjøen. Disse to elementene vil, i kombinasjon med utstillingen, gjøre publikums besøk i bygget til en flott opplevelse. Intensjonen er å gi følelsen av at man vandrer på havbunnen under bølgene.

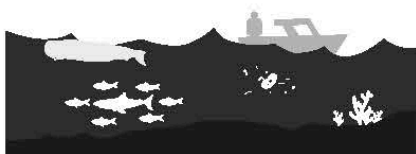
Dessverre lider prosjektet av flere alvorlige svakheter, som gjør det uaktuelt å realisere. Juryens viktigste ankepunkter knytter seg til byggeteknikk/byggbarhet, byggekostnader og drift/vedlikehold, men også at det er mindre godt tilrettelagt for gode utstillinger.

Taket er meget krevende å bygge, med mange teknisk kompliserte og uheldige løsninger. Den bærende konstruksjon består av opptil 18 meter høye, korsformede stålsøyler plassert i et rektangulært grid, forbundet i toppen med tykke, forspente stålkabler. Disse kablene bærer



**MELLOM HAV OG HIMMEL**

Langs kysten er det rik historie knyttet til å bygge mellom land og vann, bygninger i overgangen mellom disse elementene er storblokker for sprang ut i det uljente. The Whale integrerer det eksisterende terrenget i fortellingen om forholdet mellom menneske, hval og hav.

**Å OPPLEVE HAVET FRA OVERFLATEN**

For de fleste av oss er det som finnes under havoverflaten hyllet i et slør av mystikk. Som landdyr kan vi kun med store anstrengelser bryte overflate-barrieren og ta steget fra å forestille oss livet under bølgetoppene til selv å observere det.

**Å DYKKE NED UNDER**

Om vi skal forstå hvalene bedre, må vi forstå den verdenen de lever i. Med The Whale ønsker vi å iscenesette steget ned under overflaten, for å utfylle og gi dybde til den opplevelsen de besøkende får fra havoverflaten på hvalsafari.

prefabrikkerte, dobbeltkrumme tømmerkassettelementer av kryssfinerbjelker, tekket med glassfliser og solcellepaneler. I skjøtene mellom elementene er det beskrevet smale glassfelter som skal gi et effektivt sildrende overlys.

Forfatteren har utvilsomt alliert seg med ingeniørkompetanse. De er ærlige nok til selv å si at taket "gir noen konstruksjonsmessige utfordringer". Etter juryens mening er dette å underdrive. Konstruksjonen er direkte ulogisk og vil bare kunne løses ved å endre konseptet vesentlig. Eksempelvis vil de sterkt uttragede kantelementene, som fanger stormkastene fra sydvest, ikke ha noen kabler til å holde dem oppe, og elementskjøtene vil med all sannsynlighet bli byggt teknisk svært utfordrende i forhold til lekkasjer.

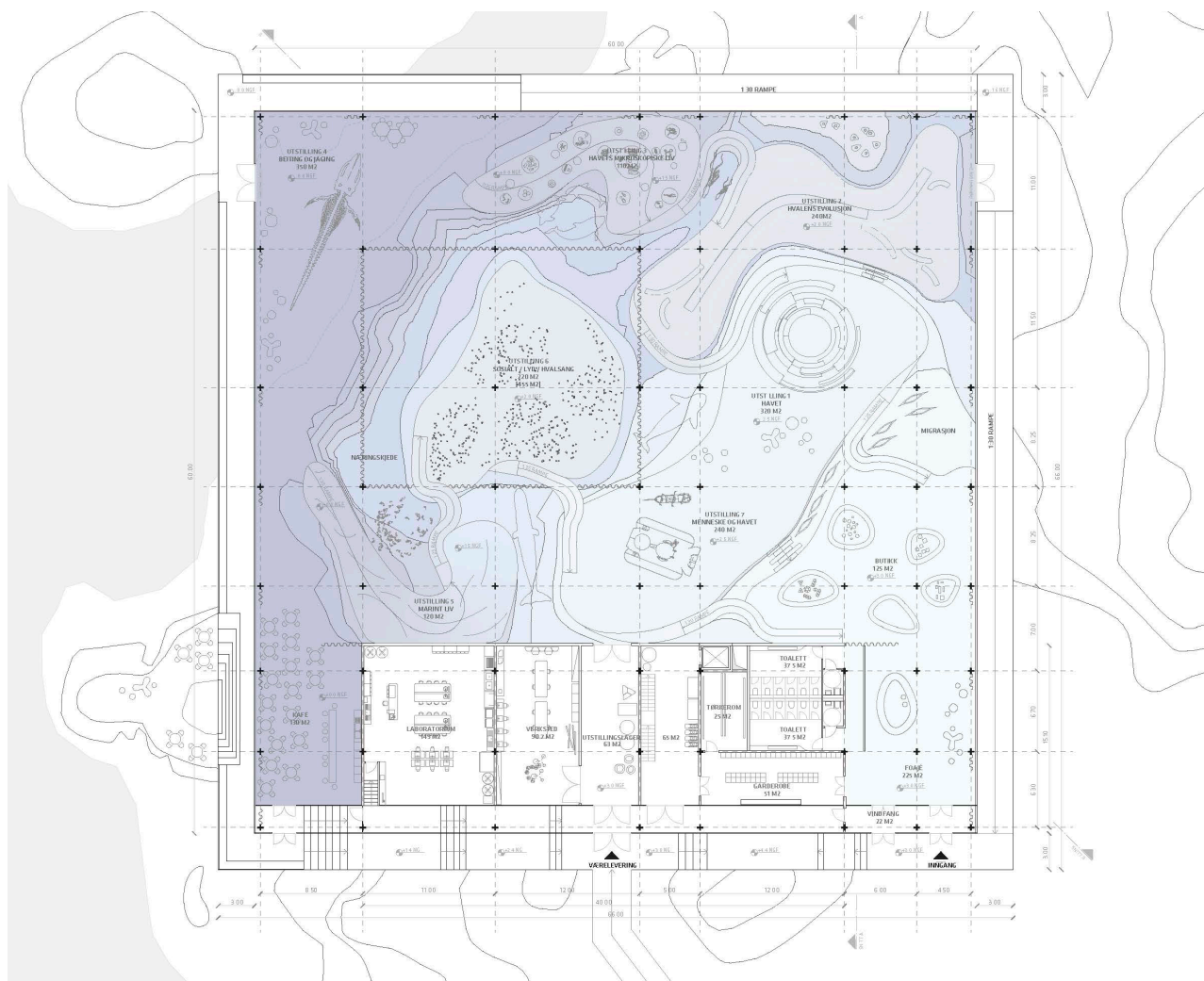
Den kvadratiske grunnplanen ligger diagonalt på tomten, med det sydvestlige hjørnet plassert på enden av Ravnholmen, spent over sundet som en bro. Juryen finner dette grepet svært betenkelig, nærmest provoserende. Det endrer hele landskaps situasjonen og vanskeliggjør folks naturlige bevegelser ut til holmen. Man blir henvist til å ferdes på den smale betongkanten tett inntil bygningens glassfasade.

Bygningen har en største høyde på hele 13 meter over terrenget. Selv om den er noe lavere på inngangssiden mot nord, fremstår den som aggressiv og utfordrende i forhold til programmet som krever respekt for fyrrets vertikalitet og dominans i situasjonen, og derfor angir en veiledende største høyde på kun 8 meter.

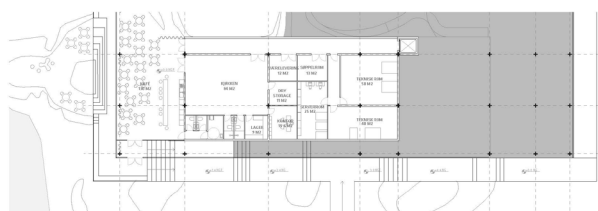
Utstillingsarealene er basert på en kuratert vandring mellom flate plataer, skapt av polert betong i naturlige fordypninger i det kuperte terrenget. Plataene der utstillingen er plassert er forbundet med ramper, og omgitt av den omsluttende berggrunnen. Illustrasjonene viser et stort åpent rom, men i teksten beskrives muligheten for å dele opp rommet i mindre, adskilte soner/saler, ved hjelp av gardiner eller lettvegger spent opp mellom stålsøylene. Juryen ser at hovedgrepet kan være både vakkert og opplevelseseffektivt, men finner det lite fleksibelt og lite brukbart i forhold til de utstillingstekniske krav og behov, i sær i forhold til ønsket om lysfrie rom med digitale installasjoner.

Planløsningen er ganske effektiv. Kaféen har imidlertid fått en uhensiktsmessig perifer beliggenhet, slik at man må vandre

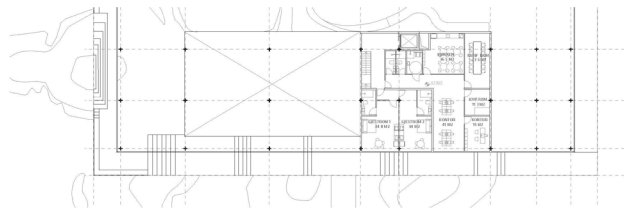




BAKKEPLAN



PLAN 2 ETASJE



PLAN UNDERETASJE

langt tilbake etter å ha fullført utstillingsløypa. Denne plasseringen gjør det også umulig å kombinere betjening av kafe med butikk og billettfunksjonen i lavsesong.

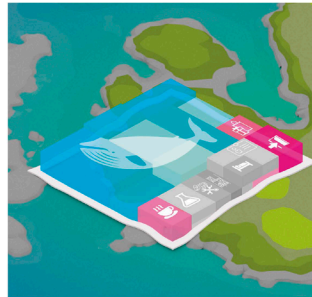
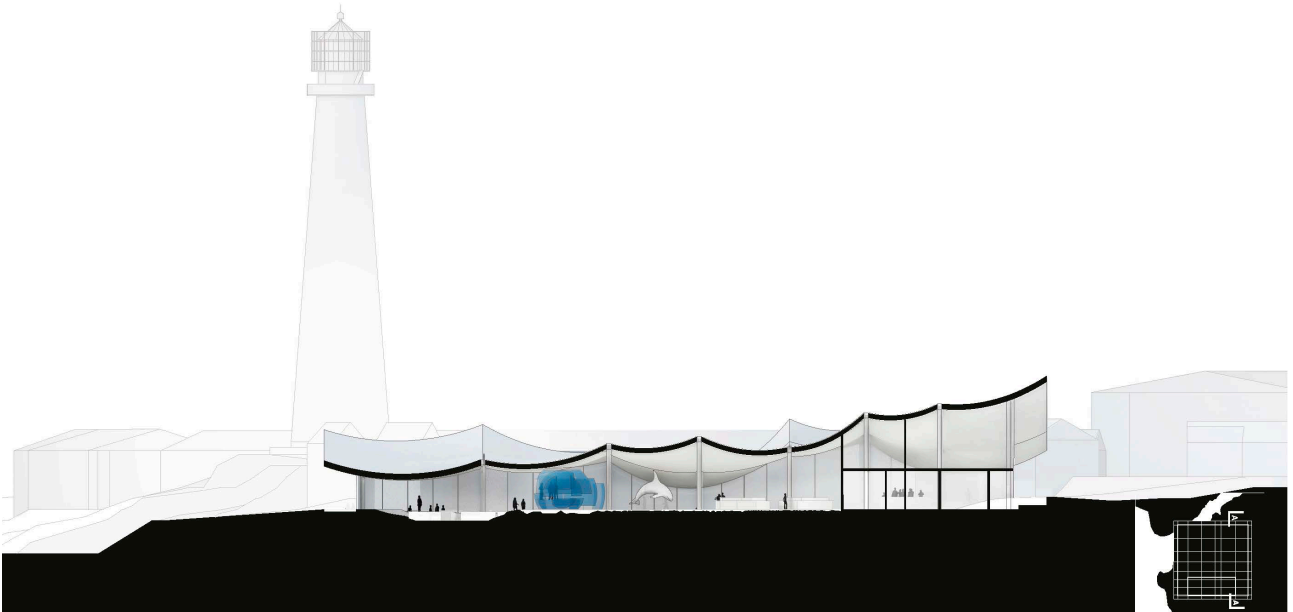
Administrasjon, service og teknikk ligger samlet i et rektangulært volum over tre etasjer, klart adskilt fra publikum.

Utkastet har en rekke ideer for å aktivere utearealene, både Ravnholmen og på og nær tomte. Mange av ideene er gode og anvendbare, men det hele kan virke litt for tilrettelagt i forhold til det verdifulle, særpregede landskapet.

Utkastet innebærer høye byggekostnader. Det har konkurransens høyeste samlede gulvflate på 4118 m2 netto,

hele 1000 m2 høyere enn programmets areal på ca. 3100 m2. I tillegg har det et meget høyt volum, hvilket også er kostnadsdrivende. Man kan spare noe penger gjennom gulvløsningen, men dette mer enn oppveies av det svært kostbare taket, de enormt store vindusflatene og den omkransende betongflaten med varmekabler og integrert tilluftskanal.

Utkastet har en god beskrivelse av tekniske løsninger, som man blant annet baserer seg på utnyttelse av bergvarme og sjøvarme og et rasjonelt ventilasjonsprinsipp. Bygningskroppen i seg selv er imidlertid etter juryens vurdering så energikrevende, at bygget neppe kan bli noen forbilde i et bærekraftperspektiv.

**FORANKRING I LANDSKAPET**

Bygningens yttergrense er utformet som en gangplattform som markerer en innside og en utside og knytter sammen et stykke landskap fra Ravnholmen i det ene hjørnet – via sjøen – og innover bergene på landsiden. Det eksisterende terrenget innenfor grensen bearbejdes så lett som mulig for å danne gulvet i The Whale. Gangplattformen danner samtidig en ny forbindelse til Ravnholmen og gir tilgang til det omkringliggende landskapet og nye utsikter. Gangplattformen har også skjermede sitteplasser som gjør det til en destinasjon i seg selv.

**PLASSERING AV FUNKSJONER**

Utstillingsområdene har utsikt mot havet og landskapet. Publikum får oppleve årstider, vær og vind utspille seg mens de vandrer gjennom utstillingene. De lukkede delene av The Whales funksjoner, slik som kontorer og lagre osv., er samlet mot byen i et funksjonelt volum som gir enkel adkomst for varelevering og lignende.

**MARKERING AV UTSIKTER OG INNGANGER**

Ved å dra nytte av det eksisterende landskapets helning vil The Whale fremstå som en lav bygning (8m) fra byen, samtidig som man tilbyr generøse og dynamiske rom inne. Det bølgende taket er løftet på bestemte steder for å markere innganger og viktige utsikter mot horisonten, fjellene, Ravnholmen, fyret og Andenes sentrum. The Whales horisontale bølgende silhuett komplimenterer fyrhusets vertikalitet – det fremstår ikonisk men ikke dominerende.

**UNDER HAVOVERFLATEN**

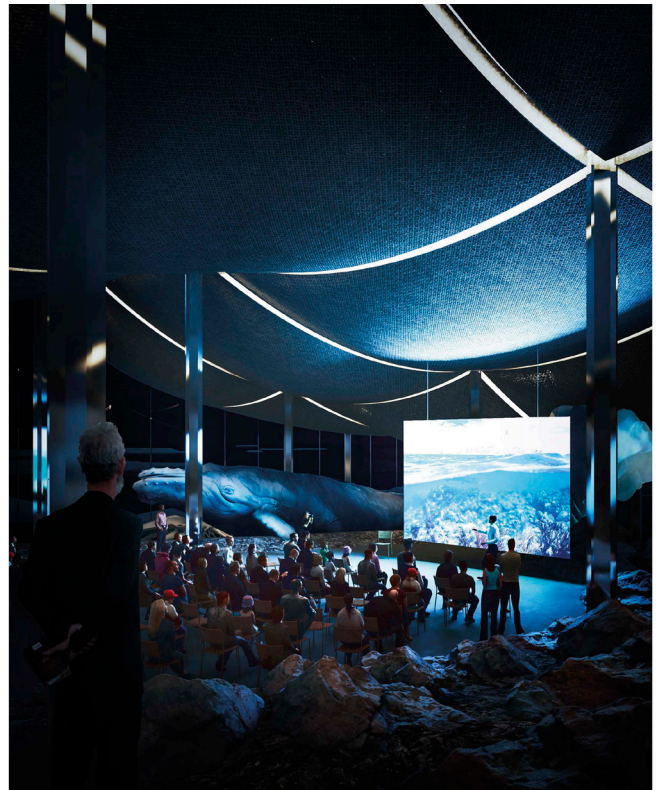
Søylepunktene i byggets konstruktive rutenett og markeringen av inngangen og viktige siktlinjer danner toppunktene i taket som er formet som et opprørt hav. Publikum inviteres inn under denne bølgende flaten for å dykke ned i hvalens verden. På avstand og ovenfra fremstår taket som et glitrende stykke hav.













## JURYENS AVGJØRELSE

Etter en grundig gjennomgang og drøfting av utkastenes kvaliteter i forhold til de oppsatte kriterier og programoppfyllelse forøvrig, har en enstemmig jury fattet dette vedtaket:

**Utkastet «838838 - Taket» oppfyller konkurransekriteriene på klart beste måte og kåres til konkurransens vinner**

Ved åpning av de innleverte navnekonvolutter etter at juryens rapport var nær ferdigstillet, viste det seg at de respektive utkast hadde følgende forfattere:

**Konkurransens vinner**  
**«838838 - Taket»**

**Dorte Mandrup A/S, København**

Landskap: Marianne Levinsen landskab APS

Utstilling: JAC studios

Hvalforsker: Nils Øien,

Havforskningsinstituttet

Museumskonsulent: Anders Kold,

Louisiana museum of modern art

Ingeniør: Thornton Tomasetti

Lokal arkitektpartner: AT plan & arkitektur

**Prosjektet rangert som nr. 2**  
**«691914 - Sirkelen»**

**Snøhetta Oslo AS, Oslo**

Scenografi/Utstillingskonsept: Casson Mann

Ingeniører konstruksjon: Bollinger+Grohmann

Ingeniører tekniske fag: Moe AS

**Urangert prosjekt**  
**«442342 - Bølgene»**

**Bjarke Ingels Group (BIG) arkitekter,**  
**København.**

Element Arkitekter AS, Oslo

SALT Lofoten AS, Lofoten

Engineering collaborators: Hillson Moran

**Urangert prosjekt**  
**«371901 - Hvalen»**

**Reiulf Ramstad Arkitekter As, Oslo**

Lala Tøyen

Miljø: Vill Energi

## JURYENS ANBEFALING VEDR. DET VIDERE ARBEID MED PROSJEKTET

I tillegg til å kåre konkurransens vinnerutkast og vinner, vil juryen fremme følgende anbefaling overfor oppdragsgiveren “The Whale”, vedrørende det kommende arbeide med utvikling og realisering av prosjektet:

**At man med utgangspunkt i de reviderte bestemmelser om etterfølgende oppdragstildeling og omfang, som er formulert i Q+A-dokumentets pkt 07, engasjerer deltakerteamet bak vinnerutkastet “Taket” til det videre arbeidet, med vinnerutkastet som grunnlag.**

Selv om konkurranseutkastet “**Taket**” svarer godt på de aller fleste av programmets krav og kriterier, vil juryen likevel peke på enkelte forhold som bør gis spesielt fokus i utviklingsarbeidet:

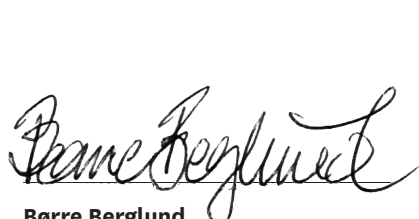
- Bygningens plassering på tomten bør om mulig justeres noe for å oppnå en bedre stiforbindelse ut til Ravnholmen
- Den foreslåtte utforming med buede vinduspartier bør studeres nærmere
- Takflaten må bearbeides i forhold til sikker ferdsel, spesielt under utfordrende værforhold
- Arealet bør kunne reduseres noe, i tråd med hva forfatteren selv peker på



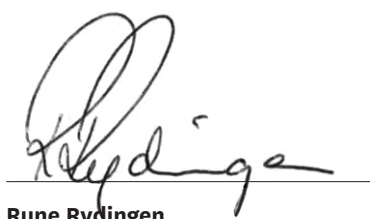
## JURYENS UNDERSKRIFTER

Andenes/Oslo

1. November 2019

**Børre Berglund**

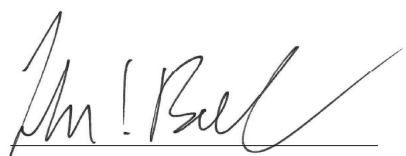
Juryens leder, daglig leder i The Whale AS

**Rune Rydingen**

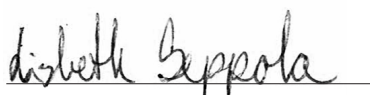
Nestformann i styret for The Whale AS

**Camilla Ilmoni**

Manager Marketing &amp; Sales for The Whale AS

**Jon Ivar Busklein**

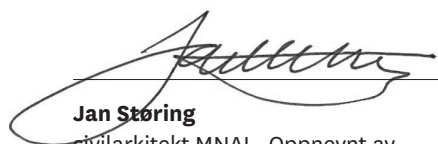
Medlem av styregruppen for The Whale AS

**Lisbeth Seppola**

Medlem av styret for The Whale AS

**Hanne Strager**

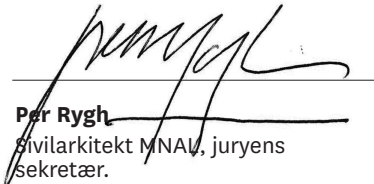
Manager Experience &amp; Exhibition for The Whale AS

**Jan Støring**

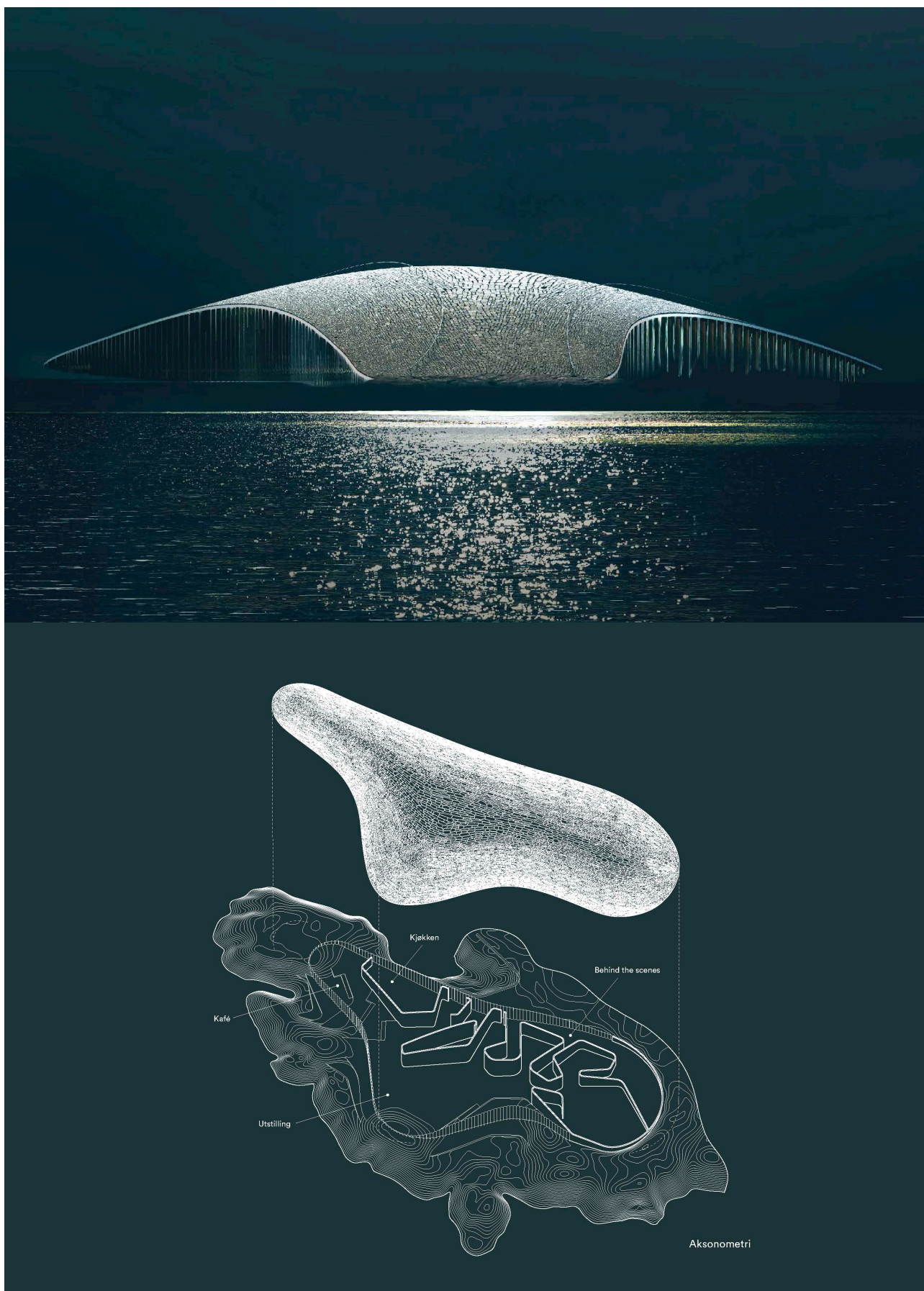
sivilarkitekt MNAL, Oppnevnt av Norske arkitekters landsforbund

**Einar Jarmund**

sivilarkitekt MNAL, Oppnevnt av Norske arkitekters landsforbund

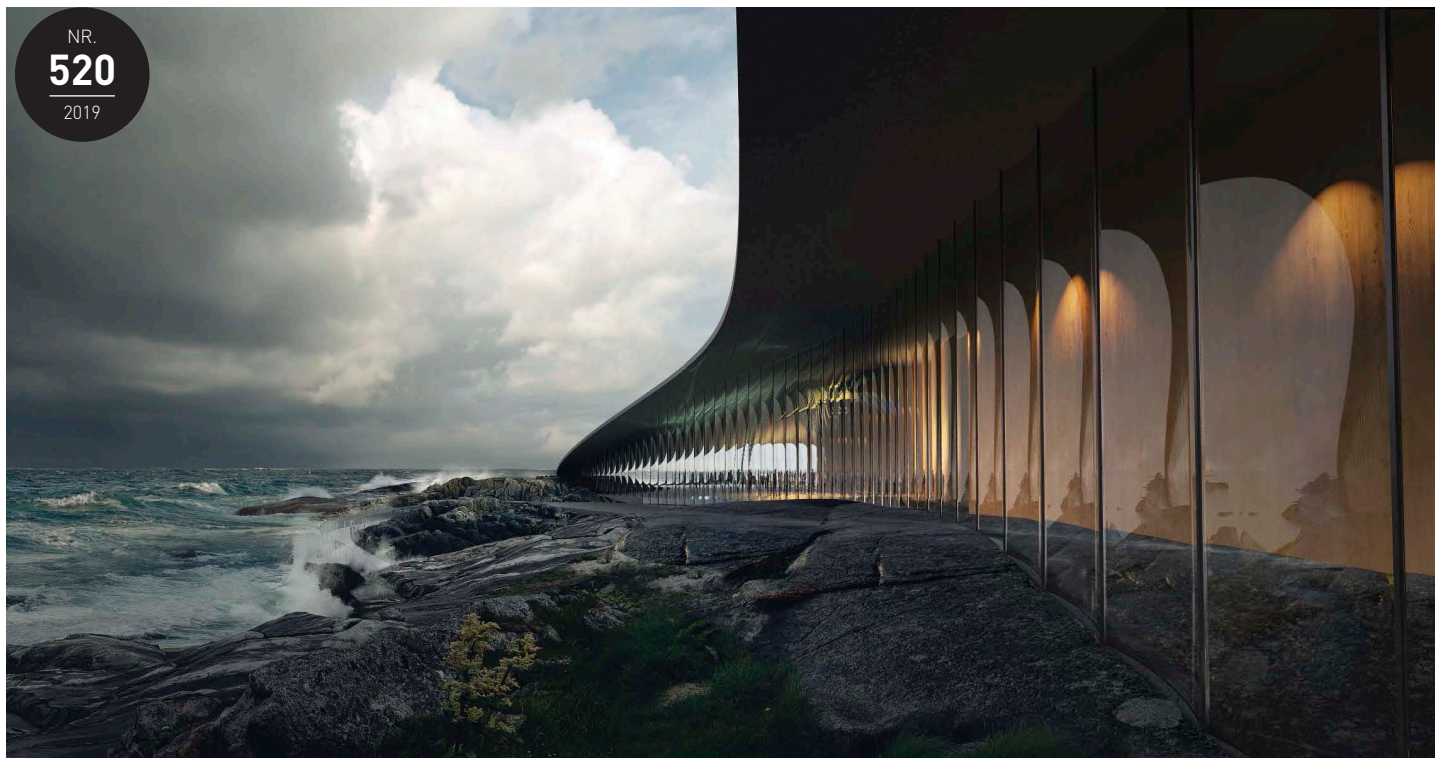
**Per Rygh**

sivilarkitekt MNAL, juryens sekretær.



Konkurransens vinner «838838 - Taket», forfattet av Dorte Mandrup A/S, København m.fl.





Motto: «838838 - Taket»  
Dorte Mandrup A/S, København m.fl.

## Norske arkitekters landsforbund (NAL)

Norske arkitekters landsforbund (NAL) er en fagideell medlemsorganisasjon for over 4300 arkitekter i Norge. Vi arbeider for å fremme god arkitektur og stedsutvikling, og utvikler forbildeprosjekter innen miljø og bærekraft med våre samarbeidspartnere. Vårt mål er å øke miljøkompetansen og tverrfagligheten blant arkitekter, planleggere og øvrige aktører i byggesektoren.

[arkitektur.no](http://arkitektur.no)

## Norske Arkitektkonkurranser (NAK)

Norske Arkitektkonkurranser (NAK) er den eneste publikasjon i sitt slag, der arkitektkonkurransene dokumenteres på en systematisk og profesjonell måte. Her presenteres både vinnerprosjektet og de øvrige premierte, innkjøpte og hedrede utkastene, samt de sentrale deler av juryens kritikk. NAK oppleves av oppdragsgiver som et nyttig redskap i det videre arbeid med gjennomføring av byggesaken, samt at det gir god «markedsføring» for oppdragsgiveren og for prosjektet som skal realiseres.